

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง แนวทางปฏิบัติ  
ที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ในห้วงปี 2564 – 2565

รวบรวมโดย

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กันยายน 2565

	สารบัญ	
		หน้า
1.	หนังสือ ตร. ที่ 0006.3/1428 ลง 18 มี.ค.65 เรื่อง การเสริมสร้างและพัฒนาวินัย และป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย ให้ทุกหน่วยกำชับการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาและจัดทำมาตรการป้องกัน ให้คำแนะนำ หรือให้ความรู้กับผู้ใต้บังคับบัญชา มิให้กระทำผิดวินัย อันอาจเป็นการกระทำผิด ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	1
2.	หนังสือ ตร. ที่ 0006.3/2066 เรื่อง แก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเกี่ยวกับงานสอบสวน	2-4
3.	ตอบข้อหารือ	
	3.1 กรณี บข.น. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ สั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมที่ บก.น.2 เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง ทำการสอบสวนเพิ่มเติม แม้ว่าประธานกรรมการเดิมจะเกษียณอายุ และแม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาบางรายจะย้ายออกไปนอกบังคับบัญชาของ บก.น.2 ก็ตาม แต่เนื่องจากการสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องเดิม ดังนั้น บก.น.2 ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิม จึงมีอำนาจออกคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยอ้างสั่งการของ บข.น. ได้ หรือ บข.น. จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่เพื่อทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้เช่นกัน	5
	3.2 คณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องทำการการสอบสวนเพิ่มเติมตามมติ ก.ตร. ตาม ม.92 วรรคแรก คือ คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมที่มีการแต่งตั้งไว้แล้ว เนื่องจากเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานและมีความเห็นเสนอ ย่อมรู้รายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นอย่างดี ทั้งนี้ แม้ว่าการสอบสวนบางรายจะเกษียณอายุไปแล้ว ภ.จว.พะเยา ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้ง ก็สามารถเปลี่ยนผู้ทำหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนได้	6
	3.3 หากผลการสอบสวนเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบสวนที่ ภ.จว.เชียงราย แต่งตั้ง พบว่ามีข้าราชการตำรวจรายอื่นซึ่งอยู่ในสังกัด ภ.จว.พะเยา ถูกพาดพิงว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิด จึงถือเป็นกรณีที่มีการร่วมกันกระทำผิดวินัย แต่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ต่างสังกัดกัน ดังนั้นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาสั่งการหรือสั่งแต่งตั้งในเรื่องนี้ คือ ภ.5 ตามคำสั่ง ตร. ที่ 436/2548 ข้อ 6	7-8
	3.4 กรณีข้าราชการตำรวจซึ่งต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้การวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย ต้องให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปและมีความเห็นเพื่อประกอบการวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัด (นายกรัฐมนตรี) ว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหายังไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ซึ่งการเสนอความเห็นดังกล่าวเพื่อให้กระทรวงเจ้าสังกัดวินิจฉัย อยู่ในอำนาจของ บข.ตชด. ตามระเบียบ ก.ต.ช.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2551 ดังนั้น กก.ตชด.33 จะต้องส่งเรื่องพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไปจนถึง บข.ตชด. เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีในฐานะกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป	9-10
	3.5 ตอบข้อหารือ การสืบสวนซ้ำในเรื่องเดียวกัน (1) การพิจารณาว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ตั้งใหม่ จะเป็นการสืบสวนซ้ำในเรื่องเดียวกันกับคำสั่งแต่งตั้งเดิมหรือไม่ หลักการในการพิจารณาคือ ควรยึดถือหลักเจตนา	11-19

	<p>ของผู้กระทำและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องราวๆ ไป หากเป็นการกระทำหลายครั้ง แต่มีเจตนาเดียวกันต่อเนื่องกัน ถือว่าอยู่ในเรื่องเดียวกัน หากมีการดำเนินการทางวินัยไปแล้ว ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้อีก เพราะเป็นการดำเนินการซ้ำในเรื่องเดียวกัน</p> <p>(2) เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงตามลำดับจนเสร็จสิ้นกระบวนการ เว้นแต่ ผู้ออกคำสั่งจะเห็นว่า คำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง ก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้</p>	
	<p>3.6 กรณีผู้ร้องเรียน ซึ่งมีไข่ข้าราชการตำรวจ ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หลังจากที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยไปแล้ว ไม่ถือเป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตาม ม.105 (1) เนื่องจากผู้ที่จะอุทธรณ์ได้ คือ ข้าราชการตำรวจ ผู้ถูกสั่งลงโทษเท่านั้น ดังนั้น หากผู้ร้องเรียนยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมส่งคำพิพากษาของศาล เพื่อให้พิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษใหม่ กรณีดังกล่าว จึงถือเป็นการเสนอพยานหลักฐานใหม่ตาม ม.54 (1) พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ซึ่งเป็นอำนาจของ ภ.จว.สระบุรี ผู้บังคับบัญชา ผู้ออกคำสั่งลงโทษที่จะต้องพิจารณาตาม ม.54 หากเห็นว่าข้อเท็จจริงต้องเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ และมีเหตุต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ก็ให้มีความเห็นเสนอ ภ.1 แล้วส่งเรื่องให้ อ.ก.ตร.วินัย เพื่อพิจารณาใหม่ต่อไป</p>	20-22
4	<p><b>ข้อสังเกต ก.ตร.</b></p>	
	<p>4.1 หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่มีเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากจะทำให้กระทบต่อสิทธิต่างๆ ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น จึงให้ ตร. กำชับว่า หากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาควรใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน</p>	23
	<p>4.2 กรณี ป.ป.ช. มีมติชี้มูลวินัยอย่างร้ายแรง ตาม ม. 79 (5) และ (6) โดยมิได้ชี้มูลฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ตาม ม.79 (1) กรณีนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีความเห็นตามเรื่องเสร็จที่ 34/2563 ว่า การที่ ป.ป.ช. มิได้ชี้มูลความผิดสามฐานหลัก ได้แก่ ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เสียก่อน ป.ป.ช. จึงไม่อาจชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น เมื่อการชี้มูลของ ป.ป.ช. ไม่ได้อยู่ภายในขอบอำนาจหน้าที่ของตน การชี้มูลดังกล่าว ย่อมมีผลเป็นเพียงข้อเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป เท่านั้น</p>	24-26
	<p>4.3 หากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา มีการเรียกรับทรัพย์สิน อันเป็นผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าวโดยมิชอบรวมอยู่ด้วย อันถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตาม ม.79 คณะกรรมการสืบสวนต้องพิจารณาและมีความเห็นด้วยว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดอาญา รวมทั้งเสนอความเห็นในการดำเนินการทางอาญากับผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.2556 ข้อ 30 และ 31</p>	27-29
5	<p><b>ดำเนินการทางวินัยในส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชี้มูลของ ป.ป.ช.</b></p>	
	<p>5.1 การลงโทษกรณี ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดว่าร่ำรวยผิดปกติ ตาม ม.122 คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีความเห็นตามเรื่องเสร็จที่ 1592/2564 ว่า เมื่อ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลตาม ม.122 ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาภายใน 30 วัน เพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายใน 60 วัน โดยให้ถือว่า เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งไล่ออกโดยไม่ต้อง</p>	30-36

	สอบสวน หรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงต้องมีคำสั่งลงโทษไล่ออกตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช. ชี้มูล โดยไม่ต้องใช้ฐานความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น และหากไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ผู้ถูกลงโทษก็ไม่อาจอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยงานบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ ทั้งนี้ การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีดังกล่าว ย่อมเป็นอำนาจของศาล	
	5.2 แนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ตาม ม.99 เพื่อให้ขอ ป.ป.ช. ทบทวนมติชี้มูล - ผู้มีหนังสือทบทวนถึง ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาเท่านั้น - ต้องเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ไม่เคยปรากฏในสำนวนไต่สวนของ ป.ป.ช. มาก่อน และผู้ถูกกล่าวหาและผู้บังคับบัญชาไม่รู้ว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีอยู่ก่อนแล้ว - พยานหลักฐานดังกล่าวต้องมีความสำคัญที่มีผลทำให้คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป - และต้องยื่นภายใน 30 วันนับแต่ได้รับเรื่อง	37-39
6	<b>แนวทางและขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริง</b>	
	6.1 หนังสือ ตร. ที่ 0013.151/2008 ลง 9 ก.ค.64 อนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร.	40-44
	6.2 หนังสือ ตร. ที่ 0013.151/654 ลง 17 ก.พ.65 กำหนดแนวทางการเร่งรัดดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์และกำชับการปฏิบัติ	45
	6.3 หนังสือ ตร. ที่ 0013.151/789 ลง 28 ก.พ.65 การขอขยายระยะเวลาเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์	46
	6.4 หนังสือ ตร. ที่ 0013.151/1637 ลง 21 เม.ย.65 แนวทางและขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการและลูกจ้างในสังกัด ตร.	47-59
7	<b>ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2564</b>	60-61
8	<b>หนังสือ คพ. ที่ 0011.34/929 ลง 23 มี.ค.65 ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง</b> (1) ข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานทางปกครองได้ ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎกระทรวงกำหนดเท่านั้น ผู้ที่ไม่ผ่านการอบรมไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้ (2) ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองมีอำนาจที่จะดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับได้เอง โดยผู้ออกคำสั่งอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับ เมื่อสืบพบทรัพย์สินแล้ว จึงมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการในชั้นตอนยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นต่อไป โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อสืบหาทรัพย์สิน กับคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ควรแยกเป็นสองคำสั่ง (3) หากผู้อยู่ในบังคับย้ายสังกัดไป บช. อื่น หน่วยเดิม ไม่สามารถส่งเรื่องไปให้ต้นสังกัดใหม่ ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองต้องเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง (3) แม้จะมีการขอให้กรมบัญชีกลางพิจารณาใหม่เกี่ยวกับการบังคับทางปกครอง ก็ไม่ส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของหน่วย หน่วยสามารถใช้มาตรการต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องรอผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลาง	62-71



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๗/๑๕๒๘

วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การเสริมสร้างและพัฒนาวิสัย และป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย

เรียน ผบ.ตร.

จตช., รอง ผบ.ตร.

ผู้ช่วย ผบ.ตร.

เพื่อโปรดทราบ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

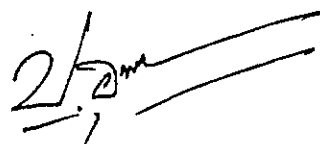
ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

จากการสำรวจสถิติข้าราชการตำรวจที่ถูกดำเนินการทางวินัย ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ พบว่าประเภทความผิดที่ข้าราชการตำรวจถูกดำเนินการทางวินัยมากที่สุด ๗ อันดับแรก ได้แก่ บกพร่องต่อหน้าที่ (เกี่ยวกับบอายนุช), บกพร่องต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย, ความผิดเกี่ยวกับการเงิน, บกพร่องต่อหน้าที่ (เกี่ยวกับ พง.ส.), พฤติกรรมส่วนตัวไม่เหมาะสม, ละทิ้งหน้าที่ และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนประเภทความผิดที่ข้าราชการตำรวจถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช.ส่งเรื่องให้ดำเนินการทางวินัยมากที่สุด ๔ อันดับแรก ได้แก่ กระทำการสอบสวนโดยมิชอบ, เรียก หรือรับเงิน หรือผลประโยชน์โดยมิชอบ, จับกุมโดยมิชอบ และซ้อมผู้ต้องหา และประเภทความผิดที่ข้าราชการตำรวจถูกคณะกรรมการ ป.ป.ท.ส่งเรื่องให้ดำเนินการทางวินัยมากที่สุด ๔ อันดับแรก ได้แก่ เรียก หรือรับเงิน หรือผลประโยชน์โดยมิชอบ, กระทำการสอบสวนโดยมิชอบ, จับกุมโดยมิชอบ และนำจักรยานยนต์ของกลางไปใช้โดยมิชอบ

ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และป้องกันให้การกระทำผิดวินัย รวมทั้งการถูกร้องเรียนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท.มีจำนวนลดลง จึงให้กำกับการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชามิให้กระทำผิดวินัย อันอาจเป็นการกระทำผิดกฎหมายอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ส่วนผู้บังคับบัญชาที่ไม่กำกับการปฏิบัติหรือปล่อยปละละเลย ตามคำสั่ง ดร.ที่ ๑๒๑๒/๒๕๓๗ ลง ๙ ต.ค.๓๗ เรื่อง มาตรการควบคุมและเสริมสร้างความประพฤติและวินัย อาจมีความผิดวินัยฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๗๘ (๑๖) และหากการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงย่อมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๖) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ โดยจัดทำมาตรการป้องกัน ให้คำแนะนำหรือให้ความรู้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัยและป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย พ.ศ.๒๕๕๙ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของ ตร.ในอนาคตจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านวินัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

  
( ปิยะ อุทัย )

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๓/๒๐๖๖

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง แก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เกี่ยวกับงานสอบสวน

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๓/ว ๐๐๙๕ ลง ๓ พ.ย.๕๒ แจ้งแนวทางการพิจารณาและมาตรฐานการลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติไปแล้ว นั้น

บัดนี้ ตร.ได้แก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เกี่ยวกับงานสอบสวน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจเป็นแนวทางการพิจารณาโทษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรมกับสภาพการทำงานของ พงส.ในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และจะส่งผลดีแก่ระบบงานสอบสวนในภาพรวมของ ตร. จึงให้ยกเลิกมาตรฐานการลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ข้อ ๑๐ เกี่ยวกับงานสอบสวน ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๓/ว ๐๐๙๕ ลง ๓ พ.ย.๕๒ และให้ใช้มาตรฐานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เกี่ยวกับงานสอบสวน ตามรายละเอียดแนบท้ายหนังสือนี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

( ไกรบุญ ทรวดทรง )

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

ความผิด	ระดับโทษ	หมายเหตุ
๑๐. เกี่ยวกับงานสอบสวน ๑๐.๑ ขาดผิดห้องฝากขัง (พนักงานสอบสวนและผู้ที่ได้รับมอบหมาย) และเกิดความเสียหายไม่ร้ายแรง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	โดยคำนึงถึงความเสียหายแก่ราชการ เช่นสามารถนำตัวมาฟ้องได้ หรือผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ เป็นต้น รวมทั้งคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งกรณี
๑๐.๒ ยอมให้นายประกันผ่อนชำระเบี้ยปรับ	กักขัง ๗ วัน	
๑๐.๓ รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษแล้วไม่ลงเลขคดีตามระเบียบ	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	
๑๐.๔ ทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญาล่าช้า โดยไม่มีเหตุอันสมควร	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ล่าช้า และความเสียหายแห่งคดี
๑๐.๕ สอบสวนเพิ่มเติมล่าช้าจนพนักงานอัยการมีหนังสือเตือนหลายครั้ง หรือเดือนถึงผู้บังคับบัญชาในระดับสูง โดยไม่มีเหตุอันสมควร	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	
๑๐.๖ ทำสำนวนการสอบสวนหรือสำเนาสำนวนการสอบสวนสูญหายและเกิดความเสียหายไม่ร้ายแรง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	
๑๐.๗ เลินเล่อทำให้มีการเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา	กักขัง ๓๐ วัน	
๑๐.๘ ทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญา โดยไม่สอบสวนรายละเอียดหรือรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอ เป็นเหตุให้พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	
๑๐.๙ เป็นพนักงานสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชายอมลดเบี้ยปรับให้นายประกันหรือปรับต่ำกว่าสัญญาประกัน	กักขัง ๗ วัน	
๑๐.๑๐ เป็นพนักงานสอบสวนหรือผู้มีอำนาจให้ประกันตัวผู้ต้องหา อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ประกันล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	
๑๐.๑๑ เป็นพนักงานสอบสวนไม่ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ หรือไปตรวจสถานที่เกิดเหตุล่าช้า โดยไม่มีเหตุอันสมควร	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	

ความผิด	ระดับโทษ	หมายเหตุ
๑๐.๑๒ เลินเล่อปล่อยให้ผู้ต้องหาที่มีการอายัดตัวพ้นไปจากการควบคุมเป็นเหตุให้ห้องที่อายัดนำตัวผู้ต้องหาไปดำเนินคดีไม่ได้ และเกิดความเสียหายไม่ร้ายแรง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	โดยคำนึงถึงความเสียหายแก่ราชการ เช่น เป็นผู้ต้องหาในคดีอุกฉกรรจ์ หรือสามารถนำตัวมาดำเนินคดีได้ภายหลัง
๑๐.๑๓ ไม่ส่งมอบสำนวนที่อยู่ในความรับผิดชอบเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้พ้นหน้าที่สอบสวน และเกิดความเสียหายไม่ร้ายแรง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	โดยคำนึงถึงความล่าช้าในการส่งมอบ
๑๐.๑๔ เป็นผู้บังคับบัญชาผู้รับผิดชอบไม่ยินยอมรับมอบสำนวนหรือไม่ติดตามทวงถามสำนวนจากพนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งให้พ้นหน้าที่สอบสวนและเกิดความเสียหายไม่ร้ายแรง	ภาคทัณฑ์ หรือกักขัง ๓ วัน ตามควรแก่กรณี	

หมายเหตุ

๑) เหตุผลในการแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเกี่ยวกับงานสอบสวน ในครั้งนี้ เป็นการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงานของ พงส.ในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และจะส่งผลดีแก่ระบบงานสอบสวนในภาพรวมของ ตร.

๒) ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาโทษต่ำกว่าอัตราโทษที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ โดยหากเห็นว่าเหตุอันควรลดหย่อน ก็สามารถพิจารณาลดโทษได้ แต่การลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษทัณฑ์กรรม หรือหากเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษก็สามารถงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๘๘

๓) การกระทำผิดซ้ำในเรื่องเดิมที่ได้มีการลดโทษหรืองดโทษไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาลดโทษหรืองดโทษได้อีก







## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ            วน.

โทร ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๓/ ๕๐๐๐

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง  คป. หรือเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการทางวินัย ค.ต. ██████████

เรียน  ผบก.ตป.

ตามหนังสือ คป. ที่ ๐๐๑๒.๑๗/๙๓๘ ลง ๒๒ ก.ค.๖๔ หรือการดำเนินการทางวินัย ค.ต. ██████████ ว่ากรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนที่ ภ.จว.พะเยา เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง หรือคณะกรรมการสอบสวนที่ บช.ก. เป็นผู้สั่งแต่งตั้งจะต้องเป็นผู้ดำเนินการตามมติ อ.ก.ต.ร.วินัย ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อ ๒ ก.พ.๖๐ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วน. ขอเรียนว่า มาตรา ๙๒ วรรคแรก แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ในสาระสำคัญ ถ้า ก.ต.ร. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม ให้ ก.ต.ร. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้น ได้ตามความจำเป็น โดยจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบ ส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวน ที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องดำเนินการตามมติ อ.ก.ต.ร.วินัย คือ คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ภ.จว.พะเยา ที่ ๒๔๔/๒๕๕๘ ลง ๒๑ เม.ย.๕๘ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนชุดดังกล่าว เป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐาน และมีความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ย่อมรู้รายละเอียดในกรณีดังกล่าวเป็นอย่างดี แม้จะปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวเกษียณอายุราชการไปแล้ว ๑ นาย ภ.จว.พะเยา ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดดังกล่าว สามารถเปลี่ยนผู้ทำหน้าที่คณะกรรมการสอบสวนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พล.ต.ต.

(เอกฤษณ์ ศรีเสือขาม)

ผบก.วน.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๗๒  
 ที่ ๐๐๐๖.๗/๖๕๖ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕  
 เรื่อง ตอบข้อหารือ กรณี ด.ต. [REDACTED] กับพวกถูกสอบสวนทางวินัย  
 เรียน ผบ.ช.ภ.๕

ตามหนังสือ ภ.๕ ด่วนมาก ที่ ๐๐๒๐.๑๑๗/๗๕๗๓ ลง ๓๐ พ.ย.๖๔ ขอหารือกรณี ด.ต. [REDACTED] ด.ต. [REDACTED] ถูกสอบสวนทางวินัย ใน ๒ ประเด็น ดังนี้  
 ประเด็นที่ ๑ กรณี ภ.จว.เชียงราย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ด.ต. [REDACTED] ผบ.หมู่ (ป) สภ.แม่สาย และ ด.ต. [REDACTED] ผบ.หมู่ (ป) สภ.แม่สาย ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง ภ.จว. เชียงราย ที่ ๕๘๑/๒๕๖๓ ลง ๔ มิ.ย.๖๓ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว เห็นควร ลงโทษ ไล่อ. ด.ต. [REDACTED] และ ด.ต. [REDACTED] ออกจากราชการ เนื่องจาก ภ.จว.เชียงราย เป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยชอบด้วยกฎหมาย ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๘๖ ดังนั้น ภ.จว.เชียงราย จึงมีอำนาจพิจารณาสั่งการสำนวนการสอบสวนให้เสร็จสิ้นได้ตามกฎหมาย

ประเด็นที่ ๒ กรณี พ.ต.ท. [REDACTED] รอง ผกก.สส.สภ.ภูซาง จว.พะเยา ซึ่งทาง คดีอาญาและจากการสอบสวนเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทำ ความผิดกับ ด.ต. [REDACTED] และ ด.ต. [REDACTED] ซึ่งเป็นการพบว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดหลังจากการ สอบสวนทางวินัย ด.ต. [REDACTED] และ ด.ต. [REDACTED] เสร็จแล้ว ดังนั้น ภ.จว.พะเยา จึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๘๖ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ โดยให้ ภ.จว.พะเยา ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย ด.ต. [REDACTED] และ ด.ต. [REDACTED] จาก ภ.จว.เชียงราย เป็นข้อมูลเบื้องต้นใน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พ.ต.ท. [REDACTED]

วน. นำเสนอ ตร. พิจารณามีบันทึกสั่งการ ลง ๓ ก.พ.๖๕ เห็นชอบและให้ วน. ตอบข้อหารือ ของ ภ.๕ ดังนี้

ในประเด็นที่ ๑ เห็นว่า เมื่อ ภ.จว.เชียงราย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๘๖ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง ประกอบ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการ สอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๓๔ สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม และจากการสอบสวน เพิ่มเติมพบว่ามีพฤติการณ์ไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่นว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดด้วยแต่ไม่ได้อยู่ในสังกัด ภ.จว.เชียงราย ตามข้อ ๖ ของคำสั่ง ตร.ที่ ๔๓๖/๒๕๕๘ ลง ๒๐ มิ.ย.๕๘ ดังนั้น ภ.จว.เชียงราย จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งการ

ในประเด็นที่ ๒ เห็นว่า เมื่อ ภ.จว.เชียงราย ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนยังไม่ได้ พิจารณาสั่งการให้เป็นไปตามมาตรา ๘๗ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ แต่ได้สั่งให้คณะกรรมการ สอบสวน ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ตามข้อ ๓๔ แห่งกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๗ และ จากการสอบสวนเพิ่มเติมมีการพาดพิงไปถึง พ.ต.ท. [REDACTED] ว่ามีส่วนร่วมในการกระทำการในเรื่องที่ทำการ สอบสวนนั้น เมื่อคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า พ.ต.ท. [REDACTED] มีส่วนร่วมกระทำการ ประชานกรรมการต้องรายงานไปยัง ภ.จว.เชียงราย ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๘ แห่ง กฎ ก.ตร.เดียวกัน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อ ๖ ของคำสั่ง ตร.ที่ ๔๓๖/๒๕๕๘ ลง ๒๐ มิ.ย.๕๘ กล่าวคือ ต้องเสนอเรื่องให้ ภ.๕ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการสำหรับผู้ถูกกล่าวทุกคนเป็นผู้ พิจารณาสั่งหรือเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิม เป็นผู้สอบ...

เป็นผู้สอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ และให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้ว  
ประกอบการพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พ.ต.อ.



(ปราโมทย์ เจริญวัฒนสุข)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ      ว.น.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗

ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๐๙๘

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง   ขอให้วินิจฉัยกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย

เรียน   ผกก.ตชด.๓๓

ตามหนังสือ กก.ตชด.๓๓ ที่ ๐๐๓๐.๔๓๑/๔๗๗๘ ลง ๑๕ ธ.ค.๖๔ ขอให้ ตร.วินิจฉัยตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ มาตรา ๕๓ กรณี บก.ตชด.ภาค ๓ มีคำสั่งที่ ๑๕๗/๒๕๖๓ ลง ๕ มิ.ย.๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส.ต.ท. ██████████ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ กก.ตชด.๓๓ กับพวก แต่ ส.ต.ท. ██████████ ได้ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับการวินิจฉัยเรื่องดังกล่าวหา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วนเห็นว่า กรณีนี้เป็นเรื่องสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญตกทอด ตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ มาตรา ๕๓ ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖ ลง ๒๕ พ.ค.๖๐ เรื่องข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง ถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย กล่าวคือ ต้องให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปและมีความเห็นเพื่อประกอบการวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัดว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหายังไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกปลดออกหรือไม่ ซึ่งการเสนอความเห็นดังกล่าวเพื่อให้กระทรวงเจ้าสังกัดวินิจฉัย อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการคือ บช.ตชด. ตามระเบียบ ก.ต.ช.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ แนวทางปฏิบัติประกอบระเบียบ ก.ต.ช. ดังกล่าว ส่วนที่ ๔ แนวทางปฏิบัติด้านการเงิน ข้อ ๓.๑ และคำสั่ง ตร.ที่ ๗๘๐/๒๕๔๙ ลง ๓ พ.ย.๒๕๔๙ ที่มอบให้ บช.มีอำนาจตรวจสอบและลงลายมือชื่อในการขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ประกอบกับ ตร.เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ดังนั้น การเสนอเรื่องนี้เพื่อให้กระทรวงเจ้าสังกัดวินิจฉัยต่อไป จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการเจ้าสังกัด โดย กก.ตชด.๓๓ จะต้องส่งเรื่องพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไปจนถึง บช.ตชด. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และตามที่ ตร.ได้มอบอำนาจไว้ เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีในฐานะกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเรื่องเดิมคืนมาด้วยแล้ว จำนวน

แผ่น

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวิฒนสุข)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กก.ตชด.๓๓ อ.สันทราย จว.เชียงใหม่ ๕๐๒๙๐ โทร.๐-๕๓๐๑-๒๙๒๗

ที่ ๐๐๓๐.๔๓๑/๕๗๗๙ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอคำวินิจฉัยกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับ

การวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย

(เรียน ผบ.ตร.)

ด้วย บก.ตชด.ภาค ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และ คำสั่ง บก.ตชด.ภาค ๓ ที่ ๑๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เรื่อง เปลี่ยนกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนทางวินัย ส.ต.อ. ██████████ ผบ.หมู่ กก.ตชด.๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ส.ต.ท. ██████████ ผบ.หมู่ กก.ตชด.๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ส.ต.ท. ██████████ ผบ.หมู่ กก.ตชด.๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ กรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องหาคดีอาญาข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย และ ส.ต.ท. ██████████ ผบ.หมู่ กก.ตชด.๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ต้องหาคดีอาญาข้อหา มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย”และเสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. ที่ บริเวณบ้านพักของทางราชการ กก.ตชด.๓๓ หมู่ที่ ๗ ต.หนองหาร อ.สันทราย จว.เชียงใหม่ ในระหว่างสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ นาย ส.ต.ท. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุจากของเหลวภายในถุงเยื่อหุ้มหัวใจ(โรคประจำตัว) เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ กระบวนการสอบสวนทางวินัยในส่วนของ ส.ต.ท. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ จึงได้ยุติลงด้วยสาเหตุความตายของผู้ถูกกล่าวหา ต่อมา บก.ตชด.ภาค ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๔๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ได้ลงโทษไล่ ส.ต.อ. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ส.ต.ท. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ส.ต.ท. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ออกจากราชการ ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ส่วน ส.ต.ท. ██████████ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ซึ่งเสียชีวิตแล้วนั้น ให้ยุติเรื่องทางวินัย

กก.ตชด.๓๓ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตาม มาตรา ๕๓ แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ.๒๕๔๔ บัญญัติว่า ข้าราชการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้นให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออก หายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ ตามมาตรา ๔๘ พร้อมหนังสือนี้ ขอส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไล่ออกจากการดังกล่าว พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบคำวินิจฉัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อรายงานให้กระทรวงการคลัง ดำเนินการต่อไป รวมเอกสาร จำนวน ๑๖ แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.อ.

( อภิชาติ รักพงษ์ )

ผกก.ตชด.๓๓

กองวินัย	เลขรับ..... 11400
วันที่..... 20 ธ.ค. 2564	เวลา..... 15.18

งานธุรการ	เลขรับ..... 8187
วันที่..... 21 ธ.ค. 2564	เวลา..... 11.00



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗

ที่ ๐๐๐๖.๓/๕๐๒๔

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อกรณี ร.ต.อ. ██████████ อุทธรณ์ผลการพิจารณาคำคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ  
สืบสวนข้อเท็จจริง

เรียน ผบก.ภ.จว.เชียงราย

ตามหนังสือ ภ.จว.เชียงราย ที่ ๐๐๒๐(ขร.)๓๑๗/๖๘๗๑ ลง ๒๕ พ.ย.๖๔ ขอรื้อ  
ตร.(ผ่าน วน.) กรณี ร.ต.อ. ██████████ อุทธรณ์ผลการพิจารณาคำคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ  
สืบสวนข้อเท็จจริง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วน.นำเสนอ ตร.พิจารณาแล้ว ตร.มีบันทึกลง ๒ ส.ค.๖๕ ท้ายหนังสือ วน.ที่ ๐๐๐๖.๓/๓๒๖๖  
ลง ๑๑ ก.ค. ๖๕ ดังนี้

๑. ประเด็นที่หารือว่าการดำเนินการของ ภ.จว.เชียงราย ตามคำสั่งที่ ๗๔๐/๒๕๖๔  
ลง ๒๙ ก.ค.๖๔ และคำสั่งที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ ส.ค.๖๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง  
ถือเป็นการซ้ำซ้อนหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับที่ สภ.ดอยสะเก็ด มีคำสั่งที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖ เม.ย.๖๒ แต่งตั้ง  
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ไปแล้วหรือไม่ ตร.พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่พิจารณาว่าการดำเนินการ  
ทางวินัยในเรื่องใดเป็นการดำเนินการซ้ำในเรื่องที่มีการกล่าวหาเดียวกันหรือไม่นั้น ควรยึดถือหลักเจตนาของผู้กระทำ  
และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องๆ ไป หากเป็นเรื่องกล่าวหาที่มีการกระทำหลายครั้ง โดยในแต่ละครั้งมีเพียงเจตนา  
เดียวต่อเนื่องกัน ก็ต้องถือว่าการกระทำทั้งหลายที่เกิดขึ้นทั้งหมดอยู่ในเรื่องเดียวกัน ซึ่งหากมีการดำเนินการทางวินัย  
กับผู้กระทำผิดในการกระทำครั้งใดไปแล้ว และได้มีการส่งลงโทษผู้กระทำผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมไปแล้ว  
การดำเนินการทางวินัยและการส่งลงโทษผู้กระทำผิดในการกระทำนั้น ย่อมมีผลเป็นการผูกพันว่า การกระทำผิด  
แต่ละครั้งในเรื่องที่กล่าวหา นั้นได้มีการดำเนินการทางวินัยแล้ว และไม่สามารถที่จะนำเอาการกระทำผิดในเรื่องที่  
กล่าวหาซึ่งยังไม่ได้ดำเนินการทางวินัยมากกล่าวหาเป็นเรื่องกล่าวหาใหม่ได้อีก เพราะเป็นการดำเนินการซ้ำ  
ในเรื่องเดียวกัน ดังนั้น ภ.จว.เชียงราย จึงต้องพิจารณาเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาและข้อเท็จจริงว่าในฐานะ  
ผู้ได้รับมอบอำนาจและเข้าไปในที่ดินที่มีกรณีพิพาททำให้ถูกดำเนินคดีอาญา ขอรื้อร่วมกันบุกรุกเคหสถาน  
โดยขู่เชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชาสงสัยว่า  
กระทำผิดวินัย ซึ่ง สภ.ดอยสะเก็ด มีคำสั่ง ที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖ เม.ย.๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน  
ข้อเท็จจริง กับกรณี ภ.จว.เชียงราย มีคำสั่งที่ ๗๔๐/๒๕๖๔ ลง ๒๙ ก.ค.๖๔ และคำสั่งที่ ๗๙๖/๒๕๖๔  
ลง ๑๘ ส.ค.๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาต้องหากดีอาญาขอรื้อร่วมกัน  
ทำให้ เสียทรัพย์บรรดาที่เป็นพืชหรือพืชผลของกสิกร เป็นเจตนาการกระทำและข้อเท็จจริงเดียวกันหรือไม่

๒. ประเด็นที่หารือว่า ภ.จว.เชียงราย มีคำสั่งที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ ส.ค.๖๔ แก้ไขเพิ่มเติม  
ข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนหรือเป็นเรื่องเดียวกัน  
ตามที่ ร.ต.อ. ██████████ ได้อุทธรณ์ หรือไม่ และการดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและเป็นการถูกต้อง  
ตามกฎหมาย ก.ตร.ที่ได้ให้อำนาจไว้หรือไม่ อย่างไร ตร.พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีพิจารณาว่าการสืบสวนข้อเท็จจริง  
ตามคำสั่ง ภ.จว.เชียงราย ที่ ๗๔๐/๒๕๖๔ ลง ๒๙ ก.ค.๖๔ และ ที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ ส.ค.๖๔ เป็นการ  
ดำเนินการซ้ำซ้อนหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง สภ.ดอยสะเก็ด ที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖  
เม.ย.๖๒ หรือไม่ ต้องพิจารณาตามแนวทาง ข้อ ๑ ส่วนการที่ ภ.จว.เชียงราย มีคำสั่งที่ ๗๔๐/๒๕๖๔

ลง ๒๙ ก.ค.๖๔ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ ส.ค.๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ขอบด้วยกฎหมายและเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย ก.ค.ร.ที่ได้ให้อำนาจไว้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม พิจารณาแล้ว เห็นว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าว ต้องดำเนินการตามลำดับจนเสร็จสิ้นกระบวนการ เว้นแต่ ก.จว.เชียงราย เห็นว่าคำสั่งนั้นออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง ก็สามารถที่จะดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องได้

๓. การขอหารือเรื่องนี้มายัง ดร.(ผ่าน วน.) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก.จว.เชียงราย ได้หารือตามลำดับชั้นสายการบังคับบัญชาตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ ตามหนังสือ ดร.ที่ ๐๖๑๐.๐๔/๙๐๑๖ ลง ๒๖ ต.ค.๓๒ แต่อย่างไร จึงกำชับให้ ก.จว.เชียงราย ทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเรื่องเดิมคืนมาด้วยแล้ว จำนวน ๕๕๑ แผ่น

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวิเศษ)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน.





# บันทึกข้อความ

13

ส่วนราชการ ก.จว.เชียงใหม่ โทร. ๐ ๕๓๗๑ ๘๑๑๘ ต่อ ๒๐๙

ที่ ๐๐๒๐(ขร).๓๑๗/ ๖๘๗๑

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอรื้อกรณี ร.ต.อ. ██████████ อุทธรณ์ผลการพิจารณาคำคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

เรียน ผบ.ตร.(ผ่าน ผบก.วน.)

## ๑. อ้างถึง

๑.๑ หนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๒๑ ม.ค.๒๕๖๔ ของ นาง ██████████ อายุ ๕๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ██████████ พร้อมพวก รวม ๕ คน ร้องเรียน กรณี ร.ต.อ. ██████████ กับพวกบุกรุกยึดที่ดิน ซึ่งเป็นที่พิพาท โดยได้รับมอบอำนาจมา ตั้งแต่วันที่ ๓ ม.ค.๒๕๖๒ จนถึงบัดนี้ คดียังไม่ถึงที่สุด แต่ ร.ต.อ. ██████████ ยึดพื้นที่ต่อไปโดยไม่ให้ชาวบ้านเข้าพื้นที่ และยังมีข่มขู่ชาวบ้าน โดยกล่าวว่า ถ้ามีใครเข้ามาในพื้นที่จะใช้อาวุธปืนยิง ทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนและหวาดกลัว ซึ่งเป็นคำพูดที่ไม่เหมาะสมของการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความที่ ร.ต.อ. ██████████ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและอ้างใช้กฎหมายต่างๆ ที่ดินดังกล่าวอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งคดีพิพาทยังดำเนินอยู่ แต่เมื่อวันที่ ๑๐ ม.ค.๒๕๖๔ ร.ต.อ. ██████████ ได้นำรถไถพร้อมด้วยชายฉกรรจ์จำนวนมากเข้ามาทำลายพืชผลของชาวบ้านทั้งหมด เนื้อที่ประมาณ ๔๐ ไร่ สร้างความเสียหายและหวาดกลัวแก่ชาวบ้านเป็นอย่างมาก และยังมีการทำลายทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง โดยไม่รอขบวนการของกฎหมาย นาง ██████████ กับพวก จึงร่วมกันทำหนังสือร้องเรียนเพื่อขออนุเคราะห์ความเมตตา จากผู้บังคับบัญชา ของ ร.ต.อ. ██████████ ช่วยเหลือให้ความเป็นธรรมกับชาวบ้านที่ได้รับความทุกข์ในครั้งนี้อย่าง (เอกสารหมายเลข ๑)

๑.๒ ได้รับแจ้งจาก งานกำลังพล ก.จว.เชียงใหม่ ในวันที่ ๑๕ ก.พ.๒๕๖๔ ถึงกรณี ร.ต.อ. ██████████ ได้ลาออกจากราชการเพื่อไปลงสมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ก.พ.๒๕๖๔ โดย คำสั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ร.ต.อ. ██████████ ได้เสนอตามลำดับขั้นแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา แต่เมื่อ ร.ต.อ. ██████████ ลาออกจากราชการจึงถือว่าพ้นสภาพการเป็นข้าราชการตำรวจแล้ว ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้อีก จึงเห็นควร ชะลอการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงออกไปก่อน หากภายหลัง ร.ต.อ. ██████████ ไม่ได้รับการเลือกตั้งฯ และขอกลับเข้ารับราชการ จึงนำเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมาพิจารณาอีกครั้ง และ แจ้งผู้ร้องทราบ ตามหนังสือ ก.จว.เชียงใหม่ ที่ ๐๐๒๐(ขร).๓๑๗/๙๑๒ ลง ๒๒ ก.พ.๒๕๖๔ (เอกสารหมายเลข ๒)

๑.๓ หนังสือ ก.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๘/๑๑๗ ลง ๑๙ ก.พ.๒๕๖๔ หนังสือ จต.ลับ ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๑๑๗๙ ลง ๒๗ ม.ค.๒๕๖๖ เรื่อง นาง ██████████ ขอความช่วยเหลือ กรณี ร.ต.อ. ██████████ บุกรุกยึดพื้นที่ชาวบ้านและทำการข่มขู่ ชาวบ้านทำให้เกิดความหวาดกลัว (เอกสารหมายเลข ๓)

๑.๔ หนังสือ ก.จว.เชียงใหม่ ที่ ๐๐๒๐.๓๑๗/๑๔๐๔ ลง ๑๙ มี.ค.๒๕๖๔ ทหารหรือ กรณี นาง ██████████ ได้มาร้องเรียนที่ ก.จว.เชียงใหม่ แล้ว แต่เนื่องจาก ร.ต.อ. ██████████ ได้ลาออกจากราชการเพื่อไปลงสมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ก.พ.๒๕๖๔ โดย คำสั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ร.ต.อ. ██████████ ได้เสนอตามลำดับขั้นแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา แต่เมื่อ ร.ต.อ. ██████████ ลาออกจากราชการ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ จึงถือว่าพ้นสภาพการเป็นข้าราชการตำรวจแล้ว จึงเห็นควร ชะลอการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ออกไปก่อน และได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบแล้ว ตามหนังสือ ก.จว.เชียงใหม่ ที่ ๐๐๒๐(ขร).๓๑๗/๙๑๒ ลง ๒๒ ก.พ.๒๕๖๔ แต่เพื่อให้ได้ความชัดเจน และเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง จึงขอเรียนทหารหรือ ก.๕ ในประเด็นดังต่อไปนี้

/ประเด็นที่ ๑ .....

ประเด็นที่ ๑ กรณีดังกล่าวเป็น กรณีร้องเรียนกล่าวหาว่า ร.ต.อ. ████████ กระทำผิด หลังจากที้ออกจากราชการแล้ว ตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง นั้น ภ.จว. เชียงราย สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ร.ต.อ. ████████ หรือ ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้หรือไม่อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ หรือ หาก ร.ต.อ. ████████ ลงสมัครรับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนคร เชียงรายเสร็จสิ้นแล้ว และ ร.ต.อ. ████████ ขอลงกลับเข้ามารับราชการ ภ.จว. เชียงราย จะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงได้หรือไม่ อย่างไร

ตามข้อ ๒.๑ และ ๒.๒ หากผลการพิจารณาข้อหาหรือเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ ภ.จว. เชียงรายทราบ เพื่อจักได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป (เอกสารหมายเลข ๔)

๑.๕ หนังสือ ภ.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๘/๒๘๗๘ ลง ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๔ เรื่องแจ้งข้อหาหรือ กรณี นาง ████████ ร้องเรียน ร.ต.อ. ████████ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๔ ได้บัญญัติไว้ว่า "ข้าราชการตำรวจผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ ก่อนออกจากราชการว่าขณะรับราชการได้กระทำความผิดหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือ ต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้หนึ่งยังมีได้ ออกจากราชการแต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้หนึ่งออกจากราชการ.." โดยข้อกำหนดดังกล่าวได้ วางหลักไว้ว่าต้องมีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงจะสามารถดำเนินการทางวินัยได้ (ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง, สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน) ดังนั้น กรณีดังกล่าว ภ.จว. เชียงราย จะต้องพิจารณามูลเหตุในการ ดำเนินการทางวินัยก่อนว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ หากเห็นว่าเป็นมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ สามารถดำเนินการทางวินัยได้กฎหมายดังกล่าว (เอกสารหมายเลข ๕)

๑.๖ หนังสือ ภ.จว. เชียงใหม่ ที่ ๐๐๒๐(ขม).๔๑๗/๒๕๓๕ ลง ๗ พ.ค. ๒๕๖๔ ส่งสำนวนการ สืบสวนเพิ่มเติม ร.ต.อ. ████████ ต้องหาคดีอาญา ตาม คำสั่ง สภ. ดอยสะเก็ด จว. เชียงใหม่ ที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖ เม.ย. ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ร.ต.อ. ████████ เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่ง รอง สวป. สภ. ดอยสะเก็ด จว. เชียงใหม่ ถูกกล่าวหาว่า กรณีถูกกล่าวหาว่าต้องหาคดีอาญาใน ความผิดฐาน "ร่วมกันบุกรุกเคหะสถานโดยขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่ สองคนขึ้นไป" ตามคดีอาญา สภ. บ้านดู่ ที่ ๕๗/๒๕๖๒ เหตุเกิดท้องที่ ต. บ้านดู่ อ. เมือง เชียงราย จว. เชียงราย โดยผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการฯ ได้ประชุมพิจารณาแล้ว มีความเห็นยุติเรื่อง โดยให้ความเห็นว่า คดีนี้ถึงที่สุดแล้ว

๑) โดย พงส. สภ. บ้านดู่ มีความเห็นสั่งฟ้อง ร.ต.อ. ████████ ตาม คดีอาญา สภ. บ้านดู่ ที่ ๕๗/๒๕๖๒ เสนอให้อัยการจังหวัดเชียงราย เพื่อพิจารณา

๒) อธิบดีอัยการ ภาค ๕ ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนตามคดีอาญา ตามคดีอาญา สภ. บ้านดู่ ที่ ๕๗/๒๕๖๒ มีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ร.ต.อ. ████████ เสนอให้ ผบช.ภ.๕ พิจารณา

๓) ผบช.ภ.๕ พิจารณาแล้ว มีความเห็นชอบตามความเห็นของ อธิบดีอัยการ ภาค ๕ โดยมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง ร.ต.อ. ████████

ต่อมา ภ.จว. เชียงใหม่ ได้พิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี ร.ต.อ. ████████ ถูกสืบสวนแล้ว เห็นว่า ร.ต.อ. ████████ ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายให้มาดำรง ตำแหน่ง รอง สว. สส. ภ.จว. เชียงราย จึงได้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง สภ. ดอยสะเก็ด จว. เชียงใหม่ ที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖ เม.ย. ๒๕๖๒ ให้ ภ.จว. เชียงราย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของ ร.ต.อ. ████████ พิจารณา (เอกสารหมายเลข ๖)

๑.๗ คำสั่ง ภ.จว.เชียงใหม่ ที่ ๕๙๓/๒๕๖๔ ลง ๙ มิ.ย. ๒๕๖๔ ให้อยุติเรื่องทางวินัย ร.ต.อ. ██████████ และได้เสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ ภ.๕ พิจารณา (เอกสารหมายเลข ๓)

๑.๘ หนังสือ ภ.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๗/๓๗๖๓ ลง ๖ ก.ค. ๒๕๖๔ โดย ภ.๕ พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณี ร.ต.อ. ██████████ ถูกดำเนินการทางวินัยเนื่องจากต้องหากศต้อาญา ซึ่งในทางศต้อาญา พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ตามที่ ภ.จว.เชียงใหม่ มีคำสั่งให้อยุติเรื่องนั้น เป็นการดำเนินการไปภายในอำนาจหน้าที่ โดยเห็นชอบแล้ว ภ.๕ เห็นชอบ (เอกสารหมายเลข ๘)

๑.๙ หนังสือ ร้องเรียนเพิ่มเติม ของ นาง ██████████ ลงวันที่ ๒๑ มิ.ย.๒๕๖๔ โดยได้ส่งเอกสารร้องเรียน ร.ต.อ. ██████████ เพิ่มเติม กรณี นาง ██████████ ไปยื่นฟ้องด้วยตนเองต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อดำเนินคดีกับ ร.ต.อ. ██████████ ซึ่ง ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ได้พิจารณาแล้ว (เอกสารหมายเลข ๙) ดังนี้

๑.๙.๑ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับคำฟ้องเมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย.๒๕๖๔ คดีระหว่าง นาง ██████████ โจทก์ ร.ต.อ. ██████████ จำเลยที่ ๑ และนาย ██████████ จำเลยที่ ๒ ข้อหาหรือฐานความผิด "บุกรุก รบกวนการครอบครอง ทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ" คดีหมายเลขดำที่ อ ๓๐๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ เม.ย.๒๕๖๔

๑.๙.๒ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับคำฟ้องเมื่อวันที่ ๑๙ เม.ย.๒๕๖๔ คดีระหว่าง นาง ██████████ พร้อมพวก จำนวน ๓ คน โจทก์ ร.ต.อ. ██████████ จำเลยที่ ๑ และนาย ██████████ จำเลยที่ ๒ ข้อหาหรือฐานความผิด "ร่วมกันทำให้เสียหายหรือปล้นทรัพย์บรรดาที่เป็นพืชหรือพืชผลของกสิกร" คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๙๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ เม.ย.๒๕๖๔

๑.๙.๓ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับคำฟ้องอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๙ เม.ย.๒๕๖๔ คดีระหว่าง นาง ██████████ โจทก์ ร.ต.อ. ██████████ จำเลยที่ ๑ และนาย ██████████ จำเลยที่ ๒ ข้อหาหรือฐานความผิด "ละเมิดสิทธิครอบครอง" ตาม คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๖๕๘/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๕๕๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๙ เม.ย.๒๕๖๔

๑.๑๐ หนังสือ ภ.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๔/๓๕๕๗ ลง ๒๕ มิ.ย.๒๕๖๔ ส่งสำเนาคำสั่ง ภ.๕ ที่ ๒๕๑/๒๕๖๔ ลง ๒๕ มิ.ย.๒๕๖๔ เรื่อง บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ โดยให้ ร.ต.อ. ██████████ กลับเข้ารับราชการ ตั้งแต่ ๒๘ มิ.ย.๒๕๖๔ (เอกสารหมายเลข ๑๐)

๑.๑๑ หนังสือ ภ.จว.เชียงใหม่ ลับ ที่ ๐๐๒๐.๓๑๗/๓๓ ลง ๒๙ ก.ค.๒๕๖๔ ส่งสำเนาคำสั่ง ภ.จว.เชียงใหม่ ที่ ๗๔๐/๒๕๖๔ ลง ๒๙ ก.ค.๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (เอกสารหมายเลข ๑๑)

๑.๑๒ หนังสือ ร.ต.อ. ██████████ ลงวันที่ ๙ ส.ค.๒๕๖๔ เรื่อง คำร้องให้เพิกถอนคำสั่ง ภ.จว.เชียงใหม่ ที่ ๗๔๐/๒๕๖๔ ลง ๒๙ ก.ค.๒๕๖๔ โดย ร.ต.อ. ██████████ รับทราบคำสั่ง ๖ ส.ค.๒๕๖๔ (เอกสารหมายเลข ๑๒)

๑.๑๓ หนังสือ สภ.แม่ยาว ที่ ๐๐๒๐( خر ).๓(๒๗)/๔๘๑ ลง ๑๐ ส.ค.๒๕๖๔ ส่งหลักฐานการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ร.ต.อ. ██████████ (เอกสารหมายเลข ๑๓)

๑.๑๔ หนังสือ ภ.จว.เชียงใหม่ ลับ ที่ ๐๐๒๐.๓๑๗/๔๕ ลง ๑๘ ส.ค.๒๕๖๔ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งสืบสวนฯ และส่งสำเนาคำสั่ง ภ.จว.เชียงใหม่ ที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ ส.ค. ๒๕๖๔ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ร.ต.อ. ██████████ (เอกสารหมายเลข ๑๔)

๑.๑๕ หนังสือ สภ.แม่ยาว ที่ ๐๐๒๐( خر ).๓(๒๗)/๕๓๐ ลง ๓๐ ส.ค.๒๕๖๔ ส่งหลักฐานการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ร.ต.อ. ██████████ โดย ร.ต.อ. ██████████ รับทราบคำสั่ง ๒๕ ส.ค.๒๕๖๔ (เอกสารหมายเลข ๑๕)

/๑.๑๖ หนังสือ...

๑.๑๖ หนังสือ ร.ต.อ. ██████████ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรื่อง อุทธรณ์ผลการพิจารณาคำคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยอุทธรณ์ว่า ไม่ใช่ประเด็นใหม่ การที่นาง ██████████ พร้อมพวก ร้องเรียน ร.ต.อ. ██████████ เป็นเรื่องที่มีมูลเหตุมาจาก นาง ██████████ ได้ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบ้านดู่ คดีอาญาที่ ๕๓/๒๕๖๒๒๙ พุทธภาค ๒๕๖๒ ต่อมาอธิบดีอัยการภาค ๕ มีคำสั่งไม่ฟ้อง โดยมีคำวินิจฉัยว่า "พิจารณาแล้วเห็นว่า จากพยานหลักฐานพฤติการณ์ดังกล่าวเชื่อว่าที่ดินพิพาททั้ง ๔๐ ไร่ รวมทั้งบ้านที่เกิดเหตุที่ปลูกสร้างอยู่ในที่ดินดังกล่าวเป็นของ นาย ██████████ ชื่อมาจริง และภายหลังปรากฏว่า นางสาว ██████████ บุตรสาวของ ██████████ ซึ่งให้การยืนยันว่า นาย ██████████ ได้ยกที่ดินและบ้านพิพาทในคดีให้แก่ตนแล้ว ได้มอบอำนาจให้ผู้ต้องหาที่ ๑ (ร.ต.อ. ██████████) เป็นผู้ดำเนินการแทนในการเข้าไปและตรวจสอบที่ดินแปลงและสิ่งปลูกสร้างในที่ดิน และทำการตรวจสอบข้อมูลในการทำกินต่างๆ ขอรังวัดที่แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในกรณีที่มีผู้บุกรุกในที่ดินแปลงดังกล่าว และคดีอาญาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจนคดีถึงที่สุด จากพยานหลักฐานข้างต้น การที่ผู้ต้องหาที่ ๑ (ร.ต.อ. ██████████) เข้าไปภายในบริเวณที่ดินและบ้านพัก จัดการกับทรัพย์สินต่าง ๆ ที่อยู่ในที่ดิน และบ้านพัก จึงเป็นการกระทำอยู่ภายในขอบเขตการมอบอำนาจของ นางสาว ██████████ ที่ให้ดำเนินการ และการที่ผู้ต้องหาที่ ๑(ร.ต.อ. ██████████) ได้ห้ามไม่ให้บุคคลอื่นเข้าไปโดยอ้างจะดำเนินคดีกับผู้บุกรุกเข้าไบนั้น เป็นการใช้สิทธิโดยชอบธรรมตามที่นางสาว ██████████ ได้มอบสิทธิให้ดำเนินการได้ ผู้ต้องหาที่ ๑ (ร.ต.อ. ██████████) ผู้รับมอบอำนาจ เข้าไปดำเนินการใด ๆ ในที่ดินและบ้านพักดังกล่าวตลอดจนตัดต้นไม้และทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของผู้อื่นที่รุกล้ำเข้ามาอยู่ในพื้นที่พิพาทดังกล่าว การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ (ร.ต.อ. ██████████) จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีเจตนาที่จะกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ส่วนสิทธิในที่ดินและบ้านพักดังกล่าวจะเป็นอย่างไรนั้น หากมีการโต้แย้งสิทธิ ก็ต้องไปพิสูจน์สิทธิกันโดยดำเนินคดีในทางแพ่งต่อไป" ปรากฏตามเอกสารสำเนาแจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง ที่ อส ๐๐๕๙(ขร)/๑๑๒๑ ลง ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ หนังสือนี้ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบ้านดู่ เรื่อง อธิบดีอัยการภาค ๕ มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ร.ต.อ. ██████████ กับพวก และส่งสำนวนการสอบสวนไปให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ พิจารณามีความเห็น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๕/๑ ปรากฏว่าผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ เห็นชอบตามอธิบดีอัยการภาค ๕ ที่มีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง คดีเป็นอันเสร็จเด็ดขาด ตามความเห็นสั่งไม่ฟ้องของอธิบดีอัยการภาค ๕ และผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ มีความเห็นไม่แย้ง อีกทั้งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ มิได้พิจารณาในคดีวินัยของ ร.ต.อ. ██████████ แต่ประการใด คดีนี้เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๗

การที่ ร.ต.อ. ██████████ "นำรถไถพร้อมคนขับเข้าปรับพื้นที่เพื่อเตรียมดินในการเพาะปลูกพืชในการทำเกษตรกรรม เพื่อถือครองทำกินในที่ดินจริง ( เพราะตั้งแต่ ร.ต.อ. ██████████ ได้รับมอบอำนาจเข้าจัดการแทนนางสาว ██████████ ร.ต.อ. ██████████ ได้ติดป้ายห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต และได้ประกาศให้คนที่เช่าที่ดินปลูกสับปะรดที่ นาง ██████████ เข้าปลูก โดยไม่บอกกล่าว น.ส. ██████████ เข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ และชาวบ้านบางคนไม่ยอมเข้าไปเก็บผลผลิตเพราะช่วงนั้นสับปะรดมีราคาต่ำ นาง ██████████ ขอศาลคุ้มครองชั่วคราว ศาลสั่งให้ข้าพเจ้าวางเงินประกันความเสียหายหนึ่งแสนบาท และหลังจากนั้น ร.ต.อ. ██████████ ก็ไม่ให้ใครเข้าไปในที่ดินพิพาทอีกเลย เพราะสับปะรดของชาวบ้านก็เก็บเกี่ยวไปหมดแล้ว ) ตามที่รับมอบอำนาจจาก นางสาว ██████████ ในการจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในที่ดินของ นางสาว ██████████ ผู้มอบอำนาจ เป็นการกระทำภายในขอบเขตของผู้มอบอำนาจ ตามสิทธิโดยธรรม ที่นางสาว ██████████ ได้มอบสิทธิให้ดำเนินการได้ จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีเจตนาตามที่กล่าวหา ตามที่อธิบดีอัยการภาค ๕ ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น ประกอบกับที่ดินดังกล่าวเป็นที่สิทธิครอบครองทำกิน นางสาว ██████████ มีเจตนาถือครองทำกินในที่ดินจริง จึงได้มอบอำนาจให้ ร.ต.อ. ██████████ จัดการแทน เพราะก่อนหน้าที่ ร.ต.อ. ██████████ จะได้รับมอบอำนาจ นางสาว ██████████ ได้ให้นาย ██████████ และ นาง ██████████ ดูแลบ้าน ที่ดิน และพืชผลเกษตรกรรมแทน ต่อมา นาย ██████████ ได้หย่าร้างกับ นาง ██████████

ความรับผิดชอบในการดูแลดังกล่าว จึงตกเป็นของ นาง [ ] คนเดียว นาง [ ] ได้นำที่ดินพิพาทนี้ ไปให้ชาวบ้านละแวกใกล้เคียงเช่าปลูกสับปะรด โดยไม่ได้บอกกล่าว นางสาว [ ] เจ้าของผู้ครอบครองแต่อย่างใด พอ นางสาว [ ] ทราบเรื่องที่ นาง [ ] นำที่ดินไปให้ผู้อื่นเช่า จึงมอบหมายให้ทนายความเข้ามาดูแลทรัพย์สิน และในที่สุดได้มอบอำนาจให้ ร.ต.อ. [ ] เข้าจัดการดังกล่าว นาง [ ] ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านตุ่มตามที่ทราบ อธิบดีอัยการภาค ๕ ได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องในสำนวนอาญา ในการเข้าไปจัดการที่ดินดังกล่าวไปแล้ว และ นาง [ ] ได้ฟ้องแพ่งขับไล่ ร.ต.อ. [ ] กับพวก เรียกค่าเสียหายจากการขาดรายได้ในการให้เช่าที่ดินป่าสงวนด้วย ในส่วนนี้ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาว่า นาง [ ] กับพวก ไม่มีสิทธิเอาที่ดินหลวงไปให้บุคคลอื่นเช่า ไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจาก ร.ต.อ. [ ] จากการขาดรายได้ที่เอาที่ดินหลวงไปให้บุคคลอื่นเช่า ไม่มีอำนาจฟ้อง มีคำสั่งยกฟ้อง นาง [ ] อยู่ระหว่างอุทธรณ์ศาลแพ่ง ในส่วนคดีอาญาที่ร้องทุกข์ จึงเป็นที่ยุติเด็ดขาดแล้ว ในส่วนคดีแพ่ง อธิบดีอัยการภาค ๕ ก็ได้มีความเห็นว่า "สิทธิในที่ดินและบ้านพักจะเป็นอย่างไรนั้น หากมีการโต้แย้งสิทธิ ก็ต้องไปพิสูจน์สิทธิกันในทางแพ่งต่อไป ร.ต.อ. [ ] จึงมั่นใจว่ามูลเหตุแห่งคดีที่นำมาฟ้องเรียนครั้งนี้มาจากมูลเหตุที่ ร.ต.อ. [ ] เข้าไปจัดการดูแลทรัพย์สินแทนผู้มอบอำนาจ และอธิบดีอัยการภาค ๕ ก็ได้วินิจฉัยไม่มีความผิดทางอาญาไปแล้ว และการดำเนินคดีวินัยผู้บังคับบัญชาก็ได้มีคำสั่งยุติเรื่องเสร็จสิ้นไปแล้ว ภายใต้ฐานคิดตามคำวินิจฉัยของอธิบดีอัยการภาค ๔ สั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ร.ต.อ. [ ] ตามสำเนาเอกสารหนังสือของอัยการที่แนบมาพร้อมนี้"

การที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ในเรื่องเดียวกันอีก ซึ่งได้มีการสืบสวนยุติเรื่องดังกล่าวไปแล้วนั้น จึงเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนที่มีชอบ เป็นการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยมิชอบ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมายออกโดยกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๗ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า "เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือสั่งให้ผู้ใดดำเนินการสืบสวนเรื่องหนึ่งเรื่องใดไปแล้ว ห้ามมิให้สั่งให้สืบสวนในเรื่องเดียวกันนั้นอีก"

ด้วยเหตุผลที่ ร.ต.อ. [ ] ได้ยกมากล่าวอ้างทั้งหมด การที่ นาง [ ] นำคดีมาฟ้อง ร.ต.อ. [ ] ต่อศาลจังหวัดเชียงราย ในความผิดฐาน "บุกรุกบกรวนการครอบครอง ทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ" คดีหมายเลขดำที่ อ๓๐๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ , ความผิดฐาน "ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์สินบรรดาที่เป็นพืชหรือพืชผลของเกษตรกร" คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๙๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ และความผิดฐาน "ละเมิดสิทธิครอบครอง" คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๖๕๘/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๔๔๓/๒๕๖๔ ลง ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ นั้น และตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ได้พิจารณาว่า "หนังสือร้องเรียนมีประเด็นหลัก ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ โดยมีหนังสือร้องเรียนของผู้ร้องพร้อมเอกสารหลักฐาน รวมถึงประจำวัน สก.บ้านตุ่ม ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ ยืนยันในพฤติการณ์และการกระทำของผู้ถูกร้องเรียน และได้มีการยื่นฟ้องต่อศาลในวันเวลาที่เกิดเหตุ หลังจาก ร.ต.อ. [ ] ถูกดำเนินการทางวินัยและยกฟ้องในคดีดังกล่าว จึงเป็นเหตุเกิดขึ้นใหม่ที่จะต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อทราบพฤติการณ์ตามกฎหมาย ก.ตร.และในคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ลง ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีข้อความในย่อหน้าที่สามยังระบุว่า "ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย พิจารณาหนังสือคัดค้านข้อเท็จจริงของ ร้อยตำรวจเอก [ ] แล้ว เห็นว่า มีประเด็นหลักที่ นาง [ ] ร้องเรียนว่า เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ ร้อยตำรวจเอก [ ] ได้นำรถไถพร้อมด้วยชายฉกรรจ์จำนวนมากเข้ามาทำลายพืชผลของชาวบ้านทั้งหมด เมื่อที่ประมาณ ๔๐ ไร่ สร้างความหวาดกลัวแก่ชาวบ้าน และมีการทำลายทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่ และยังไม่เคยมีการดำเนินการทางวินัยมาก่อนแต่อย่างใด" นั้น "ร.ต.อ. [ ] ไม่เห็นด้วย"

คดีนี้ "การดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. ████████ "ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการแห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ " หมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ตามระเบียบตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ ความประพฤติและระเบียบวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ บทที่ ๓ ข้อ ๑ ข้าราชการตำรวจต้องรายงานตนเมื่อต้องหากติอาญา หรือถูกฟ้องในคดีอาญาหรือคดีแพ่งหรือคดีล้มละลายหรือถูกยึดทรัพย์ตามคำพิพากษาของศาล ครั้งแรกให้รายงาน โดยชี้แจงพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นโดยละเอียดภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่ถูกจับกุมหรือแจ้งข้อกล่าวหาหรือศาลประทับรับฟ้อง กรณีราษฎรเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญา หรือรับหมายศาลในคดีแพ่ง"

กรณีของ นาง ████████ ที่ไปยื่นฟ้อง ร.ต.อ. ████████ ต่อศาลจังหวัดเชียงราย " ปัจจุบันศาลยังไม่ได้นัดไต่สวนมูลฟ้อง ในครั้งแรกได้มีนัดไต่แล้ว แต่ศาลเลื่อนออกไปไม่มีกำหนด ศาลจึงยังไม่ประทับรับฟ้อง "เพราะยังไม่มี การไต่สวนมูลฟ้อง การจะประทับรับฟ้องคดีที่ราษฎรฟ้องเอง ต้องมีการสืบสาวราวเรื่องคือไต่สวนมูลฟ้องก่อน "กฎหมาย จึงให้อำนาจศาลในการพิสูจน์คำฟ้อง ด้วยการไต่สวนมูลฟ้องก่อนศาลมีคำสั่งประทับรับฟ้อง หรือยกฟ้องโจทก์"ใน ส่วนของการดำเนินการทางวินัยข้าพเจ้า ก็ต้องเริ่มนับหนึ่งเมื่อศาลประทับรับฟ้องโจทก์แล้วเท่านั้น" ตามที่กฎหมายระบุข้างต้น

การที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ยังไม่ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว และยังมี การแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยอ้าง กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๕ (๑),(๒) โดยได้นำเอาคำร้องเรียนของ นาง ████████ ที่ได้ยื่นเรื่องฟ้อง ร.ต.อ. ████████ ดังกล่าวข้างต้น มาเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้ ร.ต.อ. ████████ ลงลายมือชื่อวันเดือนปีรับทราบในสำเนาคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน ภายใน ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ นั้น ร.ต.อ. ████████ ยินดีลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งดังกล่าว

ดังนั้น การที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ได้ออกคำสั่งที่ ๗๔๐/๒๕๖๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ลง ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ที่ ๗๔๖/๒๕๖๔ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ลง ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ "จึงเป็นการใช้อำนาจที่ไม่ปรากฏในกฎหมาย ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือระเบียบแบบแผนรองรับให้กระทำได้ เป็นการใช้อำนาจที่ผิดกฎหมายโดยที่ข้าพเจ้าไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีเจตนาถ่วงเวลาให้ ร.ต.อ. ████████ ได้รับความเสียหาย ขัดต่อกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง คำสั่งทางปกครองต้องอาศัย"หลักนิติรัฐ"ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจกฎหมายเป็นเงื่อนไขของการใช้อำนาจ"

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งครั้งนี้ หากตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย"ยกอุทธรณ์" ร.ต.อ. ████████ จะได้รวบรวมพยานเอกสารกรณีดังกล่าว และกรณีอื่นที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีเจตนาถ่วงเวลาให้ ร.ต.อ. ████████ ได้รับความเสียหาย ซึ่ง ร.ต.อ. ████████ ได้รับความเดือดร้อนอยู่ขณะนี้ โดยจะทำหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ได้พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงที่ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือการปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ร.ต.อ. ████████ โดยไม่เป็นธรรมต่อไป

๑.๑๗ หนังสือ ภ.จว.เชียงราย ที่ ๐๐๒๐(ขร).๓๑๗/๕๑๖๘ ลง ๙ ก.ย.๒๕๖๔ หรือ กรณี ร.ต.อ. ████████ อุทธรณ์ผลการพิจารณาคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒. ด้วยได้รับหนังสือ ภ.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๗/๗๐๙๔ ลง ๑๐ พ.ย.๒๕๖๔ เรื่อง หรือ กรณี ร.ต.อ. ████████ คัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดย ภ.๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตาม มาตรา ๘๔ วรรคแรกแห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติไว้ว่า "เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่" ดังนั้น จึงให้ ภ.จว.เชียงราย พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวให้ครบถ้วนแล้วรีบดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่รายงาน ภ.๕ พิจารณา

๓. ตามข้อ ๑. และ ๒. ภ.จว. เชียงราย ได้พิจารณา หนังสือ ภ.๕ ที่ ๐๐๒๐.๑๑๗/๗๐๙๔ ลง ๑๐ พ.ย. ๒๕๖๔ แล้ว จึงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไป ตามสั่งการแต่เพื่อให้ได้รับความชัดเจนและเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป และเพื่อให้ความเป็นธรรมกับ ร.ต.อ. [redacted] โดย ปราบจากอคติ รวมทั้งมิได้เป็นการกลั่นแกล้งกล่าวหาให้ ร.ต.อ. [redacted] ได้รับความเสียหายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง ด้วยประการใดๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากกรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่ นาง [redacted] พร้อมพวก รวม ๕ คน ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อพฤติการณ์การกระทำของ ร.ต.อ. [redacted] ที่ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนและรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ผู้สั่งแต่งตั้งฯ จึงได้พิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อำนาจไว้ แต่การที่ ร.ต.อ. [redacted] อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ทำให้เกิดประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ในเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม จึงเห็นควรหาหรือ ไปยัง คร.(ผ่าน ผบก.วณ.) ในประเด็นดังต่อไปนี้

๓.๑ ตามเอกสารหมายเลข ๑ - ๑๗ นั้น การดำเนินการของ ภ.จว. เชียงราย ที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ถือเป็นการซ้ำซ้อนหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับที่ สภ. ดอยสะเก็ด ได้มี คำสั่ง สภ. ดอยสะเก็ด จว. เชียงใหม่ ที่ ๖๖/๒๕๖๒ ลง ๑๖ เม.ย. ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไปแล้วหรือไม่

๓.๒ ตามที่ ภ.จว. เชียงราย ได้มี คำสั่ง ดำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ที่ ๗๙๖/๒๕๖๔ ลง ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยมี นาง [redacted] ร้องเรียน ร.ต.อ. [redacted] นั้น เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนหรือเป็นเรื่องเดียวกัน ตามที่ ร.ต.อ. [redacted] ได้อุทธรณ์หรือไม่ และการดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและเป็นการดำเนินการถูกต้อง ตามกฎ ก.ตร. ที่ได้ให้อำนาจไว้ หรือไม่ อย่างไร

พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตามเอกสาร หมายเลข ๑ - ๑๗ เพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว รวมเอกสารจำนวน ๔๔๑ แผ่น

๔. จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ต.  
(ชินวิช วิชัยธนพัฒน์)  
ผบก.ภ.จว. เชียงราย



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗

ที่ ๐๐๐๖.๓/๔๐๔๒

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อกรณีนาย ██████████ ขออุทธรณ์โทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ  
เรียน ผบก.ภ.จว.สระบุรี

ตามหนังสือ ภ.จว.สระบุรี ที่ ๐๐๑๖(๑๑)๑๗/๒๔๔๑ ลง ๑๗ มิ.ย.๖๕ ขอรื้อ วน.  
กรณีนาย ██████████ ขออุทธรณ์โทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ  
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วน.พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ประเด็นข้อหาข้อที่ ๑ เห็นว่า ร.ต.อ. ██████████ และ ร.ต.อ.หญิง ██████████  
██████████ ถูกนาย ██████████ ซึ่งเป็นสามีของ ร.ต.อ.หญิง ██████████ ร้องเรียน  
กล่าวหาว่า ร.ต.อ. ██████████ เป็นชู้กับ ร.ต.อ.หญิง ██████████ ภรรยาของนาย ██████████  
██████████ โดยมีการล่วงเกินทำนองชู้สาว ภ.จว.สระบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๓๕๒/๒๕๖๐ ลง ๒๕ ธ.ค.๖๐ แต่งตั้ง  
คณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่าควรลงโทษกักขัง และ ภ.จว.สระบุรี มีคำสั่ง  
ลงโทษกักขังผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ นาย ภ.๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือพิจารณาแล้วเห็นชอบ และรายงาน  
ก.ตร. ซึ่ง อ.ก.ตร.วินัย พิจารณาแล้วมีมติรับทราบ ย่อมถือว่าการดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าว ตาม พ.ร.บ.  
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ได้ถึงที่สุดแล้วตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและ  
การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๙ (๒)

๒. ประเด็นข้อหาข้อที่ ๒ เห็นว่าตามที่นาย ██████████ มีหนังสือ ลง ๘ ม.ค.๖๔  
ขออุทธรณ์ผลการลงโทษทางวินัยเพื่อให้ลงโทษทางวินัยร้ายแรงในสถานสูงสุดกับ ร.ต.อ. ██████████  
โดยส่งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมาให้ประกอบการพิจารณานั้น ไม่ใช่เป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ  
ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๐๕ (๑) เนื่องจากนาย ██████████ ไม่ได้เป็น  
ข้าราชการตำรวจผู้ถูกลงโทษทางวินัย หนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นการนำเสนอพยานหลักฐานใหม่  
เพื่อให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งลงโทษพิจารณาบทหนักใหม่ ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทาง  
ปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ดังนั้น ย่อมเป็นอำนาจของ ภ.จว.สระบุรี ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษที่จะพิจารณา  
ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ หาก ภ.จว.สระบุรี เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นข้อยุติแล้วในขั้นตอนการ  
สอบสวนและในขั้นตอนออกคำสั่งนั้น ต้องเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ และมีเหตุที่จะต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่ง  
ลงโทษ ก็ให้พิจารณามีความเห็นเสนอ ภ.๑ แล้วส่งเรื่องให้ อ.ก.ตร.วินัย เพื่อดำเนินการให้มีการพิจารณาใหม่  
ต่อไป

๓. ประเด็นข้อหาข้อที่ ๓ เห็นว่าเมื่อได้มีความเห็นไว้แล้ว ตามข้อ ๒ ว่าหนังสือของ  
นาย ██████████ ไม่ใช่การอุทธรณ์ ดังนั้น ประเด็นข้อหานี้ จึงไม่จำเป็นต้องมีความเห็นอีก

๔. การขอหาข้อหานี้มายัง วน. ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการหาข้อตามลำดับชั้น  
สายการบังคับบัญชาตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๖๑๐.๐๔/๙๐๑๖ ลง ๒๖ ต.ค.๖๒  
แต่อย่างไรก็ตาม ดังนั้น หากจะต้องมีการหาข้อในเรื่องใดๆ อีก ขอให้ปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเรื่องเดิมคืนมาด้วยแล้ว จำนวน ๗๕ แผ่น

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวัฒนสุข)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน.



ส่วนราชการ ก.จว.สระบุรี

ที่ ๐๐๑๖.๑๑๑/๒๕๕๑

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอร้องกรณี นาย

ขออุทธรณ์โทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ

เรียน ผบก.วน.

๑.เรื่องเดิม

หนังสือ ก.๑ ที่ ๐๐๑๖.๑๑(วินัย)/๑๖๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มี.ค.๒๕๖๔ เพื่อทราบตามหนังสือ  
วน.ที่ ๐๐๐๖.๒/๘๕๕ ลง ๑๖ ก.พ.๖๔ เรื่อง แจ้งบันทึกสั่งการ ตร. ลง ๘ ก.พ.๖๔ กรณี นาย  
ทำหนังสือ ขออุทธรณ์ผลการลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ

๒.ข้อเท็จจริง

๒.๑ นาย ได้ทำบันทึกลงวันที่ ๑๔ ธ.ค. ๒๕๖๐ เรื่อง ร้องทุกข์ข้าราชการตำรวจ  
ถึง ผบก.ก.จว.สระบุรี มีใจความว่า ผู้ร้องเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของ ร.ต.ท.หญิง  
ผู้ร้องประสงค์ขอร้องทุกข์กล่าวโทษ ร.ต.ท. ขอให้เป็นผู้กับภรรยาของผู้ร้อง

๒.๑.๑ ก.จว.สระบุรี มีคำสั่งที่ ๓๕๒/๒๕๖๐ ลง ๒๕ ธ.ค. ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้ง  
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ร.ต.ท. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ กับ ร.ต.ท.หญิง  
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สรุปรายงานการสอบสวน ลงวันที่  
๖ ก.ย. ๒๕๖๑ ใจความว่า พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง  
แต่พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องชายและหญิงซึ่งมีครอบครัวแล้วอยู่ภายใน  
ห้องพักเพียงลำพังสองต่อสองในยามวิกาล เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม จึงเป็นการประพฤตินในลักษณะที่ไม่สมควร  
คงเป็นความผิดวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๗๘ (๑๒) (๑๕) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗  
เห็นควรลงโทษตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๗/๖๐๐๔๕ ลง ๓ พ.ย.๒๕๕๒ เรื่องแนวทางการพิจารณาและมาตรฐานการ  
ลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ "กักขัง" ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง จำนวน ๓๐ วัน

๒.๑.๒ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสระบุรี มีคำพิพากษา ลงวันที่  
๒๗ มี.ค. ๒๕๖๑ มีคำพิพากษากล่าวโดยสรุปว่า พยานหลักฐานของโจทก์ที่กล่าวหาว่า จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒  
มีความสัมพันธ์อันชู้สาวนั้น ทางนำสืบของโจทก์เป็นเพียงการคาดหมายของโจทก์เท่านั้น ไม่ปรากฏพยาน  
หลักฐานอื่น หรือพยานแวดล้อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยทั้งสองมีชู้กัน

๒.๑.๓ ก.จว.สระบุรี มีคำสั่งที่ ๒๑๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๖๑  
เรื่อง ให้อยู่ดีเรื่องสอบสวนทางวินัย และลงโทษกักขัง ร.ต.ท. และ ร.ต.ท.หญิง มีกำหนด ๑๕ วัน

๒.๑.๔ ก.จว.สระบุรี มีคำสั่งที่ ๒๓๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๖๑ เรื่อง แก้ไข  
คำสั่ง ก.จว.สระบุรี ที่ ๒๑๐/๒๕๖๑ เป็นลงโทษกักขัง ร.ต.ท. และ ร.ต.ท.หญิง มีกำหนด ๗ วัน

๒.๑.๕ ก.๑ มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๖.๑๑(วินัย)/๑๓๖๓ ลง ๒๘ พ.ย. ๒๕๖๑ เรื่อง การ  
ดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. กับพวก โดย ก.๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าตามที ก.จว.  
สระบุรี ได้ดำเนินการทางวินัยฯ ร.ต.อ. กับพวกนั้น นับว่าเหมาะสมแก่กรณีแล้ว

๒.๑.๖ ก.๑ มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๖.๑๑(วินัย)/๔๔๘๒ ลง ๑๐ ส.ค.๖๓ แจ้ง ผบก.ก.จว.  
สระบุรี เพื่อทราบหนังสือ สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๖.๒/๑๑๓๕ ลง ๓๑ ก.ค.๖๓ เรื่อง รายงานการดำเนินการทางวินัย  
ร.ต.อ. กับพวกรวม ๒ ราย โดย อ.ก.ตร. ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร.  
อย่างเด็ดขาด ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๕ พ.ค.๖๓ เห็นว่า ตามที่ ก.จว.สระบุรี มีคำสั่ง  
ลงโทษกักขัง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และ ๒ คนละ ๗ วัน ก.๑ เห็นชอบนั้น เหมาะสมแล้ว จึงมีมติรับทราบรายงานการ  
ดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. และ ร.ต.ท.หญิง

๒.๒ นาย

๒.๒ นาย [redacted] มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง ขอรุทธรรม์ผลการลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ เรียง ประธานคณะกรรมการการตำรวจ , ผบ.ตร. และสำเนาเรียง ผบก.ภ.จว.สระบุรี และ ผกก.สภ.พระพุทธบาท ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงในสถานสูงสุดสำหรับ ร.ต.อ. [redacted] โดยนาย [redacted] ได้นำคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษที่ ๔๓๔๑/๒๕๖๑ ลง ๒ พ.ย.๒๕๖๑ (คดีถึงที่สุด เนื่องจากศาลฎีกา มีคำสั่ง ที่ ครพ.ยช.๖๐๕๑-๖๐๕๒/๒๕๖๒ ลง ๓๐ ต.ค.๖๒ ไม่นุญาตให้โจทก์และจำเลยที่ ๒ ขอฎีกา)

๒.๒.๑ ภ.จว.สระบุรี มีคำสั่ง ที่ ๑๑๖/๒๕๖๔ ลง ๙ เม.ย.๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีตามข้อ ๒.๒ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีความเห็นว่า ในเรื่องนี้ ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงไปแล้ว และ ก.ตร. ได้พิจารณาขอปรับครบ โดยมิได้ให้ดำเนินการใดๆ กระบวนการดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. [redacted] เสร็จสิ้นแล้ว การที่นาย [redacted] ได้ทำหนังสือลงวันที่ ๘ ม.ค.๖๔ เรื่องขอรุทธรรม์ผลการลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ โดยเรียง ประธานคณะกรรมการการตำรวจ และ ผบ.ตร. พร้อมทั้งสำเนาเรียง ผบก.ภ.จว.สระบุรี และ ผกก.สภ.พระพุทธบาท นั้น คณะกรรมการเห็นว่าเป็นการขออุทธรณ์การลงโทษ ต่อ ประธานคณะกรรมการ และ ผบ.ตร. การดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. [redacted] จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาดำเนินการของ ภ.จว.สระบุรี

๓. ข้อหาหรือ

๓.๑ กรณีคณะกรรมการฯ ตามข้อ ๒.๒.๑ ได้มีความเห็นว่า ร.ต.อ. [redacted] และ ร.ต.อ.หญิง [redacted] ได้เคยถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงไปแล้วมาก่อน โดยคณะกรรมการฯ ตามข้อ ๒.๑.๑ ได้มีความเห็นให้ลงโทษ "กักขัง" (โดยคณะกรรมการยึดข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสระบุรี) และ ภ.จว.สระบุรี ได้มีการลงโทษ กักขัง ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง และได้ส่งเรื่องให้ ก.ตร.พิจารณา และ ก.ตร.ได้พิจารณาเห็นชอบตามที่ ภ.จว.สระบุรี ดำเนินการทางวินัยแล้วนั้น กรณีนี้ถือว่า การดำเนินการทางวินัย ร.ต.อ. [redacted] นั้นเป็นอันสิ้นสุดแล้วหรือไม่ หากยังไม่เป็นการสิ้นสุด มี กฎ หรือ ระเบียบใด ให้อำนาจ ภ.จว.สระบุรี ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

๓.๒ กรณีนาย [redacted] ไม่พอใจผลการลงโทษทางวินัยผู้ถูกร้อง และได้ร้องเรียน หรือ ขอรุทธรรม์โทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ โดยนำคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ (ซึ่งถึงที่สุดแล้ว) ต่อประธานคณะกรรมการการตำรวจ และ ผบ.ตร. และสำเนาเรื่องให้ ผบก.ภ.จว.สระบุรี และ ผกก.สภ.พระพุทธบาท เพื่อให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงในสถานสูงสุด กับผู้ถูกร้อง (ร.ต.อ. [redacted]) ในกรณีดังกล่าว ภ.จว.สระบุรี มีอำนาจดำเนินการทางวินัย เช่น ตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ลงโทษได้หรือไม่ โดยอาศัยกฎหรือ ระเบียบใด

๓.๓ ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ให้สิทธิผู้ถูกลงโทษทางวินัย สามารถยื่นเรื่องขอรุทธรรม์โทษทางวินัยได้ ในส่วนกรณีผู้ร้องนั้นสามารถขอรุทธรรม์คำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจได้หรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

พล.ต.ต.

(ชยานนท์ มีสติ)

ผบก.ภ.จว.สระบุรี

๖,195	งานตรวจนิวน.
เลขรับ	3964
วันที่	-5 ก.ค 2565
เวลา	10.45



# บันทึกข้อความ

23

ส่วนราชการ      วน.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๗๐

ที่ ๐๐๐๖.๓/ ๒๑๑

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง    ข้อสังเกต อ.ก.ตร.วินัย ครั้งที่ ๗/๒๕๖๔

เรียน    ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.วินัย ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร.อย่างเด็ดขาด ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อ ๑๓ ก.ย.๖๔ ได้พิจารณาการดำเนินการทางวินัย กรณี ภ.จว.นครศรีธรรมราช ให้ยุติเรื่อง ผกก.สภ.ปากพ่อง จว.นครศรีธรรมราช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผกก.สน.บางเขน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง โดยถูกร้องเรียนว่ามีบริษัทเอกชนติดตั้งจอแสดงภาพหรือป้ายโฆษณา ในเขตพื้นที่ สน.บางเขน ซึ่งเป็นการประกอบธุรกิจหาผลประโยชน์บนที่ราชพัสดุหรือพื้นที่สาธารณะ และ ภ.๘ เห็นชอบ ไป ก.ตร. เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาให้การในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงได้ความว่า มีการสร้างตุ๋ยามัจฉารและมีการติดตั้งป้ายบริเวณตุ๋ยามัจฉาในพื้นที่ดังกล่าวก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาดำรงตำแหน่ง ผกก.สน.บางเขน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีมูลเป็นความผิดอย่างร้ายแรง กรณีไม่มีเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากจะทำให้กระทบต่อสิทธิต่างๆ ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น จึงให้ ตร. โดย วน. กำชับหน่วยงานในสังกัดเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง หากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจควรใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ เพื่อให้กระทบต่อสิทธิต่างๆ ของผู้ถูกกล่าวหา

วน. นำเสนอ ตร. พิจารณาแล้ว ตร.มีบันทึกสั่ง ลง ๔ ม.ค.๖๕ มอบหมาย วน. แจ้งหน่วยงานในสังกัด ตร. ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดพิจารณาดำเนินการตามมติ อ.ก.ตร.วินัย ข้างต้น

พ.ต.อ.

( ปราโมทย์ เจริญวัฒน์สุข )

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... ส.ก.ตร..... โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๘๖๗  
 ที่ ๐๐๑๒๒/ ๑๕๗..... วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕  
 เรื่อง รายงานการดำเนินการทางวินัย ด.ต. ██████████  
 เรียน ผบก.ภ.จว.มหาสารคาม

ตามหนังสือ ภ.จว.มหาสารคาม ที่ ๐๐๑๙(มก).๗๑๗/๔๔๐๑ ลง ๑๔ ต.ค. ๖๔ รายงานการดำเนินการทางวินัย ด.ต. ██████████ ไป ก.ตร. เพื่อพิจารณา นั้น

อ.ก.ตร.วินัย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อ ๑๔ ก.พ. ๖๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๔ เมื่อ ๒๕ ก.พ. ๖๔ มีมติเป็นเอกฉันท์ โดยวินิจฉัยชี้มูลความผิดว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสารกระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใด ได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตาม ป.อาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔๒ ประกอบ ป.อาญา มาตรา ๘๖ ฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐหรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐอันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ ประกอบ ป.อาญา มาตรา ๘๖ และมีมูลความผิดทางวินัย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ฐานต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจและนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งการกระทำผิดตามมาตรา ๗๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) (๖) ประกอบ มาตรา ๗๘ (๑) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ชี้มูลว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ ที่สมควรได้ตามมาตรา ๗๙ (๑) แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สำนักงาน ป.ป.ช. ขอบทวนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย (เรื่องเสรีจที่ ๓๔/๒๕๖๓) โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) พิจารณาแล้วมีความเห็นในประเด็นที่ ๒ โดยสรุปว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ชี้มูลความผิดสามฐานหลัก ได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เสียก่อน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้ หากการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กระทำภายในอำนาจหน้าที่ของตนแล้ว กระบวนการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาย่อมต้องเป็นไปตาม มาตรา ๙๒ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่หากการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้อยู่ภายในขอบอำนาจหน้าที่ของตน การชี้มูลดังกล่าวย่อมมีผลเป็นเพียงข้อเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น ๆ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป เท่านั้น ประกอบกับศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ เมื่อ ๒๗ ส.ค. ๕๘ ว่า การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในความผิดฐานอื่นที่มีใช้ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย โดยไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนข้าราชการถือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ตามที่ ภ.จว.มหาสารคาม มีคำสั่งที่ ๓๕๘/๒๕๖๔ ลง ๑๔ ต.ค. ๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการของผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๒ ก.ย. ๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เป็นต้นไป โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และอาศัยผลการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ไม่ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมาเป็นเหตุสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงไม่เป็นไปตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตามเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า

/ผู้ถูกกล่าวหา...

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ตั้งแต่ ๒ ก.ย. ๖๓ กรณีจึงเป็นการที่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการเกินระยะเวลา ๑ ปี ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ตามความใน มาตรา ๙๔ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ ภ.จว.มหาสารคาม ดำเนินการยกเลิกคำสั่งที่ ๓๕๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอส่งสำนวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องคืนมา จำนวน ๖,๐๓๕ แผ่น เพื่อดำเนินการต่อไป

พล.ต.ต. **T. @ ๑๓๗**

(ธัญญ์ จันทรรณิน)

รอง ผบช.สง.ก.ตร./ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร.

ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการ ก.ตร.

สารนาฎพงษ์  
 ศี ๐๖๑๒.๒/๗๑๘  
 เขียน ผบก.วน.

เคือโปรคทราบ  
 พ.ต.อ. **๑๓๗**  
 (รพพงษ์ ภาวส)  
 รอง ผบก.ฯ ปรท.ผบก.มน.  
 พ.ศ. ๒๕๖๕

กองวินัย	๒๘๕๕
เลขรับ	๒๘๕๕
วันที่	๑๐ พค ๒๕๖๕
เวลา	๑๒:๑๕

งานตรวจวินัย	๒๗๘๘
เลขรับ	๒๗๘๘
วันที่	๑๐ พค ๒๕๖๕
เวลา	๑๐๐๐



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๗/๓๐๕๓

วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ข้อสังเกต อ.ก.ตร.วินัย ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔

เรียน ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.ในสังกัดสง.ผบ.ตร.หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.วินัย ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร.อย่างเด็ดขาด ได้พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย ราย ด.ต. [REDACTED] ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อ ๑๕ พ.ย.๖๔ แล้วได้ตั้งข้อสังเกตว่า คณะกรรมการสืบสวนมิได้พิจารณาและมีความเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่มีมูลอันเป็นการกระทำความผิดทางอาญา และเสนอความเห็นการดำเนินการทางอาญาให้ผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาสั่งการ ทั้งที่กรณีนี้เมื่อพยานหลักฐานฟังได้ว่ามีมูลกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็เท่ากับมีมูลกระทำความผิดอาญาด้วย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๓๐, ๓๑ (ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น) จึงทำให้ไม่มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่นั้นมา เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในปี พ.ศ.๒๕๕๔ แล้วมาสอบพยานบางปากเพิ่มเติมในปี พ.ศ.๒๕๖๒ ห่างจากช่วงเวลาที่เกิดเหตุประมาณ ๙ ปี โดยพยานให้การอ่อนลง แล้วสรุปผลการสอบสวนให้ยุติเรื่อง ขัดกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอย่างสิ้นเชิง ทำให้การดำเนินการทางวินัยในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนวินัยร้ายแรง ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประสิทธิผล จึงตั้งเป็นข้อสังเกตให้ ดร.(วน.) ดำเนินการกำชับผู้ปฏิบัติ ให้ปฏิบัติตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๓๑, ๓๒ (ฉบับปัจจุบัน) โดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบ

วน.ได้นำเสนอ ตร.พิจารณาแล้ว ตร.มีบันทึก ลง ๒๖ พ.ค.๖๕ อนุมัติหลักการให้ วน.แจ้งข้อสังเกต อ.ก.ตร.วินัย ชำรงตัน กำชับหน่วยในสังกัด ตร. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง/ผู้สืบสวนข้อเท็จจริง และผู้สั่งตั้งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง/ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวัฒน์สุข)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สง.ก.ตร.....โทร.๐-๒๒๐๕-๓๘๖๗

ที่ ๐๐๑๒๒/๒๕๖๕.....วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ข้อสังเกต อ.ก.ตร.วินัย ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ ราย.ด.ต. [REDACTED]

เรียน ผบ.ตร.(ผ่าน ผบก.วน.)

ด้วย บชน. มีหนังสือที่ ๐๐๑๕.๑๑๕/๒๗๐๘ ลง ๙ มี.ค.๖๕ รายงานกรณี บก.น.๒ มีคำสั่งที่ ๑๖๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้อยู่คดี ค.ต. [REDACTED] ผบ.หมู่ (ป.) สน.คันทนา ยาว เมื่อครั้งมียศ จ.ส.ต. ดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ (ป.) สน.บางซื่อ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีพฤติการณ์เรียกรับทรัพย์สิน อันเป็นผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าว โดยมีขอด้วยกฎหมาย เพื่อแลกกับการไม่จับกุมดำเนินคดี [มีผู้ใช้นามว่า “พนักงานบนหมอชิตชั้น ๓” ได้มีหนังสือร้องเรียนไปยัง ผกก.สน.บางซื่อ ว่าผู้ถูกกล่าวหา ประพฤติตนไม่สมควร ไปแสวงหาประโยชน์จากบุคคลต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ระหว่างที่จะเดินทางกลับไปยังต่างจังหวัด ภายในสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพ (จตุจักร) ] ไป ก.ตร. เพื่อพิจารณา

อ.ก.ตร.วินัย โดยได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร.อย่างเด็ดขาด ได้พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ เมื่อ ๑๕ พ.ย.๖๕ แล้วมีมติว่า เรื่องนี้มีการตั้งกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนฟังได้ว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เป็นความผิดทางวินัยร้ายแรง จึงมีคำสั่งที่ ๒๑๙/๒๕๖๐ ลง ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนได้ สอบสวนพยานบุคคล ๖ ปาก ซึ่งพยาน ๓ ปาก ให้การยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดเรียกรับ ผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าว โดยมีนาย [REDACTED] พยานให้การยืนยันว่าพบเห็นผู้ถูกกล่าวหา ขณะกำลังเรียกตรวจบัตรคนต่างด้าวและเรียกร้องเงินจากคน ต่างด้าวสองสามีภรรยา คนละ ๗,๐๐๐ บาท แต่ต่อมาในภายหลังจะมีการกลับคำให้การเดิม อ้างว่าจำเหตุการณ์ไม่ได้ก็ตาม ซึ่งเป็นเหตุอันควรสงสัยที่จะยุติเรื่องไม่ได้ จึงมีมติให้ ฝ่ายเลขานุการ อ.ก.ตร.วินัย ส่งสำนวน การสอบสวนคืนให้ บชน. เพื่อสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ให้พิจารณาเรื่องการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าเมื่อคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ข้อกล่าวหาไม่มูล กรณีเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับผลประโยชน์เพื่อ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เกิดความเสียหาย ขอทราบว่าได้มีการร้องทุกข์ดำเนินคดีกับ ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร หากมีการร้องทุกข์ขอทราบว่าการดำเนินคดีเป็นอย่างไร (โดยไม่จำเป็นต้องรอให้คนต่างด้าวที่ถูกเรียกเงินเป็นผู้มาร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชาที่รู้เห็นเหตุการณ์ สามารถร้องทุกข์ดำเนินคดีได้เอง)



๒. หากไม่มีการร้องทุกข์ดำเนินคดี ขอรบเหตุผล ที่ไม่มีการดำเนินคดีทั้ง ๆ ที่เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน หากคดีความผิดยังอยู่ในอายุความฟ้องร้องดำเนินคดีได้ ให้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายให้ครบถ้วนด้วย

และได้ตั้งข้อสังเกตที่ประชุมว่า เรื่องนี้ สน.บางซื่อ ได้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนทำการสืบสวนมาตั้งแต่แรกที่มีการร้องเรียนในปี พ.ศ.๒๕๕๓ โดยคณะกรรมการสืบสวนได้ทำการสอบปากคำพยาน ๔ ปาก แล้วสรุปว่า มีมูลเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดวินัยร้ายแรง ทรัพย์สินอันเป็นผลประโยชน์จากบุคคลต่างตัวโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อแลกกับการไม่จับกุมดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ตาม ม.๗๙ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยคณะกรรมการสืบสวนฯ มิได้พิจารณาและมีความเห็นว่า มีมูลอันเป็นการกระทำความผิดทางอาญาและเสนอความเห็นการดำเนินการทางอาญาให้ผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาสั่งการ ทั้งที่กรณีนี้เมื่อพยานหลักฐานฟังได้ว่ามีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็เท่ากับมีมูลกระทำผิดอาญาด้วยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๓๐, ๓๑ (ที่ใช้ออยู่ในขณะนั้น) จึงทำให้ไม่มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่แรก แล้วสุดท้ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วมาสอบพยานบางปากเพิ่มเติมในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ห่างจากช่วงที่เกิดเหตุประมาณ ๘ ปี โดยพยานให้การอ่อนลง แล้วสรุปผลการสอบสวนให้ยุติเรื่อง ขัดกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอย่างสิ้นเชิง ทำให้การดำเนินการทางวินัยทั้งในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนวินัยร้ายแรง ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประสิทธิผล จึงตั้งเป็นข้อสังเกตให้ ตร.(วน.) ดำเนินการกำกับผู้ปฏิบัติ ให้ปฏิบัติตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๓๑, ๓๒ (ฉบับปัจจุบัน) โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

พล.ต.ต. 

(ธายุภรณ์ จันทร์ถาวร)

รอง ผบช.สง.ก.ตร./ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร.

ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการ ก.ตร.



ที่ นร ๐๙๐๔/๘๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร  
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง หารือปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการไปแล้ว  
ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดว่าร่ำรวยผิดปกติ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๑๖๒๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๒  
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต  
พ.ศ. ๒๕๖๑ (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๕)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติขอให้สำนักงานคณะกรรมการ  
กฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ  
ที่ออกจากราชการไปแล้วถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดว่าร่ำรวยผิดปกติ ความละเอียด  
ทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า โดยที่ข้อ ๒ แห่งระเบียบ  
คณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา  
พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดว่า ในกรณีที่เคยมีคำวินิจฉัยของกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นเดียวกัน  
หรือในประเด็นที่อยู่ในลักษณะเดียวกันมาก่อนแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา จะตอบ  
โดยส่งคำวินิจฉัยที่เคยมีมาแล้วไปให้โดยไม่ต้องดำเนินการให้มีการพิจารณาวินิจฉัยใหม่ก็ได้  
โดยประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่หารือมานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยให้ความเห็น  
ไว้แล้วตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๒  
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑  
(เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๕) สรุปได้ว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ  
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจ  
ในการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติไว้เป็นการเฉพาะ  
ในวรรคสามและวรรคหกแล้วว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่  
ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยัง  
ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายใน  
หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ  
สั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงาน  
บุคคล ดังนั้น เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งไปยังหน่วยงานของรัฐเพื่อให้มีคำสั่งไล่ออก  
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องมีคำสั่งลงโทษไล่ออก

ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล โดยไม่ต้องใช้ฐานความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น และหากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่เห็นด้วยกับคำสั่งก็ไม่อาจอุทธรณ์โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ ทั้งนี้ การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีนี้หากจะพึงมียอมเป็นอำนาจของศาลหรือตามกลไกการตรวจสอบตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง โดยที่สำนักงานฯ ได้จัดทำเอกสาร เรื่อง แนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยให้แก่หน่วยงานของรัฐและผู้สนใจ โดยสามารถสืบค้นเอกสารดังกล่าวได้ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (<http://krisdika.go.th>) ในหัวข้อ “คลังความรู้” และหัวข้อย่อย “แนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา” หรือผ่านทาง QR Code ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางษ์สวาท

(นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์)

รองเลขาธิการฯ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๐๗ (นางรัชณีฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๙๔

[www.krisdika.go.th](http://www.krisdika.go.th)

[www.lawreform.go.th](http://www.lawreform.go.th)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ [saraban@ocs.go.th](mailto:saraban@ocs.go.th)



เรื่องเสรีจที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ  
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต  
พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรายงานไปยัง ก.พ. เพื่อให้พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีการลงโทษไล่อัตตข้าราชการพลเรือนสามัญรายหนึ่งซึ่งเกษียณอายุราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ออกจากราชการ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติว่าข้าราชการพลเรือนสามัญรายนี้ร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ แนวทางดังนี้

แนวทางที่ ๑ เห็นว่า อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. จะมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ก็ต่อเมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญเสร็จสิ้นแล้ว และรายงานผลไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ซึ่งการพิจารณาโทษในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายผิดปกตินั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์หรือวิธีการดำเนินการไว้ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเสรีจที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๕ ว่า มาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการไว้ครบถ้วนแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกระบวนการหรือขั้นตอนปกติที่มีกฎหมายกำหนดไว้ และปัจจุบันพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้นำหลักเกณฑ์การดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติตามมาตรา ๘๐ (๔) ดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมาตรา ๑๒๒ บัญญัติในสาระสำคัญไม่แตกต่างจากเดิม เว้นแต่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกเพียงสถานเดียว นอกจากนี้ มาตรา ๑๒๒ วรรคหกยังบัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการที่ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกโดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคลไว้ด้วย ดังนั้น กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งลงโทษไล่อัตตข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้ ออกจากราชการได้ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้สังกัดอยู่พิจารณา ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และไม่ถือเป็นการสั่งลงโทษทางวินัย

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ต้องรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. พิจารณาตรวจสอบ การดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

แนวทางที่ ๒ เห็นว่า ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๙ เป็นการให้ความเห็นในส่วนอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่าถึง อำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ซึ่งเป็นองค์การตรวจสอบการดำเนินการ ของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ นอกจากนี้ การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกตินี้ มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑-บัญญัติให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดระยะเวลาการไต่สวนไว้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อาจส่งผลให้ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถ สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญได้ อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดโทษไว้สองสถาน คือ ปลดออกหรือไล่ออก ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดโทษไว้สถานเดียว คือ ไล่ออก การใช้ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาจึงอาจเกิด ความลักลั่น ดังนั้น จึงไม่ควรตัดอำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ก.พ. จึงมีมติให้หารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังนี้

๑. อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ในการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการดำเนินการ และการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีที่ส่วนราชการ รายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งชี้มูลว่าร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไล่ออกจากราชการพลเรือนสามัญรายดังกล่าว ออกจากราชการ นั้น การลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าวถือเป็นการลงโทษตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่ และกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ออกจากราชการ ไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิตชี้มูล การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาจะต้องนำบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ มาใช้พิจารณาด้วยหรือไม่

๓. เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไล่ออกจากราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่าร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจตรวจสอบ การใช้ดุลพินิจดังกล่าว หรือหากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นไม่เห็นด้วยกับคำสั่งจะอุทธรณ์ ต่อองค์กรใด จะถือเป็นการอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นควรรวมพิจารณาข้อหารือในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เนื่องจากเป็นประเด็นที่สืบเนื่องกัน และมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๑๐๓<sup>๖</sup> แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗<sup>๖</sup> วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. และในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ แต่เมื่อการสั่งลงโทษไล่ออกในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญร่ำรวยผิดปกตินั้น เป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๒๒<sup>๖</sup> แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๙๕

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาปลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๔ หรือมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๔ หรือมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มียมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำความในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๒๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป โดยให้นำความในมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(มีต่อหน้าถัดไป)

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่าร้ายวณผิดปกติไว้เป็นการเฉพาะ ในวรรคสามและวรรคหกแล้วว่า ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวณผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจงคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ สั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กร บริหารงานบุคคล ดังนั้น การสั่งลงโทษไล่ออกกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายวณผิดปกติ จึงมิใช่การสั่งลงโทษไล่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ย่อมไม่มีอำนาจในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและดุลพินิจในการสั่งลงโทษ ของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๓<sup>๔</sup> แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ประเด็นที่สาม เห็นว่า เมื่อให้ความเห็นแล้วว่าการสั่งลงโทษไล่ออกของผู้บังคับบัญชา กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายวณผิดปกติ เป็นการใช้อำนาจเฉพาะตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิใช่การสั่งลงโทษ ไล่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ จึงไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งมีหน้าที่ และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกสั่งลงโทษตามมาตรา ๓๑ (๒)<sup>๕</sup>

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจงคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษ ไล่ออกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ความในวรรคสามมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวร้ายวณผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการ แจงไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการ อัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี ต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากราชการ เพราะกระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามวรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจาก ตำแหน่งตามวรรคห้า มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล

<sup>๔</sup>โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

<sup>๕</sup>มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑) รลา

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

๒) รลา

๕

ประกอบกับมาตรา ๑๑๕<sup>๖</sup> แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เท่านั้น การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีนี้หากจะพึงมียอมเป็นอำนาจของศาลหรือตามกลไกการตรวจสอบตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ



(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)  
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
ธันวาคม ๒๕๖๔

---

<sup>๖</sup>มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดถูกสั่งคงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม มาตรา ๑๑๐ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.





## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗๘๗๖

ที่ ๐๐๐๖.๗/๓๐๖

วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง แนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑

เรียน ผบ.ช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๒๖/ว ๐๐๓๐ ลง ๒๙ พ.ย.๖๔ แจ้งแนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช.ดังกล่าวที่แนบ ซึ่งสรุปแนวทางได้ดังนี้

๑. ผู้มีหนังสือขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา หมายถึงผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน

๒. ต้องมีพยานหลักฐานใหม่

ต้องมีพยานหลักฐานที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่เคยปรากฏในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลผู้ถูกกล่าวหาและเป็นพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นมีอยู่ก่อนแล้ว แต่ไม่รวมถึงการกลับคำให้การของพยานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

๓. พยานหลักฐานใหม่ต้องมีความสำคัญทำให้ผลคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป

ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาด้วยว่าพยานหลักฐานใหม่นั้น ต้องแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหาและทำให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีความคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างไร

๔. ระยะเวลาในการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ต้องยื่นหนังสือภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตร.ได้มีบันทึก ลง ๒๖ พ.ค.๖๕ อนุมัติหลักการให้ วน. แจ้งแนวทางดังกล่าวข้างต้นให้หน่วยงานในสังกัด ตร.ถือปฏิบัติ และให้กำชับข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ให้คำนึงถึงระยะเวลาในการพิจารณาหลักฐานใหม่ด้วยความรอบคอบรัดกุม อย่าให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษในภาพรวมของหน่วยและ ตร.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวิวัฒนสุข)

รอง ผบก.ปรท.ผบก.วน



ที่ ปช ๐๐๒๖/จ ๐๐๘๐

งานบริหารทั่วไป  
วันที่ ๑๓๑๘  
พ.ศ. ๒๕๖๕  
๐๘.๑๕๖

สำนักงาน ป.ป.ช.  
ถนนนนทบุรี อำเภอเมือง  
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๖๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ระเบียบแนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดแนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงาน ป.ป.ช. ขอเรียนว่า เพื่อให้หน่วยงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงกำหนดแนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับสำนวนการไต่สวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว เห็นว่ามีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา แล้วจะดำเนินการเพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังนี้

(๑) ผู้มีหนังสือขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้มีหนังสือขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา โดยคำว่า "ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน" ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หมายถึง ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน

(๒) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องมีพยานหลักฐานใหม่

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนที่จะเสนอขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีพยานหลักฐานใหม่ด้วย โดยคำว่า "พยานหลักฐานใหม่" หมายถึง พยานหลักฐานที่ยังไม่เคยปรากฏในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลผู้ถูกกล่าวหา และไต่สวนถึงการกลับคำให้การของพยานในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว นอกจากนี้ ต้องเป็นพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าพยานหลักฐานดังกล่าวนี้มีอยู่ก่อนแล้ว และต้องนำมาแสดงเมื่อประโยชน์ของตน

/ตั้งใหม่ ...

ดังนั้น หากผู้ถูกกล่าวหาเสนอพยานหลักฐานใหม่ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเห็นว่าพยานหลักฐานใหม่ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณาตรวจสอบกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีปรากฏหรือได้รับการพิจารณาในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วหรือไม่ และเป็นพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนควรรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นมีอยู่ก่อนแล้วหรือไม่

(๓) พยานหลักฐานใหม่ต้องมีความสำคัญทำให้ผลคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนที่จะเสนอขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากจะต้องตรวจสอบว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่หรือไม่แล้ว ยังต้องพิจารณาด้วยว่าพยานหลักฐานใหม่นั้น ต้องแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา พร้อมทั้งเสนอความเห็นพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวแสดงว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างไร

(๔) ระยะเวลาในการมีหนังสือขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๙ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องมีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐาน ตามข้อ (๒) และ (๓) ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) การดำเนินการหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำขอทบทวนมติตามมาตรา ๔๙

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเสนอขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปตามเงื่อนไข (๑) - (๔) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติเป็นประการใดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กรณีไม่เข้าเงื่อนไขการเสนอพยานหลักฐานใหม่ตามแนวทางข้างต้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอให้แจ้งเวียนให้หน่วยงานภายในเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายภูเทพ ทวีโชติธนากุล)

ผู้ช่วยเลขาธิการฯ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักกฎหมาย (กลุ่มกฎหมาย ๔)

โทร. ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐-๔๙ ต่อ ๒๒๐๐ (นางสาวสุกัญญา พลายนนท์)

โทรสาร ๐ ๒๕๒๘ ๔๙๒๕



๑. ให้ จต. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ข้าราชการ ตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับเรื่องและพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ แล้วดำเนินการโดยถือปฏิบัติดังนี้

๑.๑ เรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจ

๑.๑.๑ ให้ จต. โดย จต.ร.(หน.จต.) หรือ รอง จต.ร., ผบก., รอง ผบก. ที่ได้รับ มอบหมาย ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจที่ถูกร้องเรียนพิจารณาดำเนินการ ไปภายในอำนาจหน้าที่ แจ้งผลให้ผู้ร้องและส่วนราชการอื่นที่ส่งเรื่องมาทราบ แล้วรายงานผลการดำเนินการให้ จต. (ผ่าน จต.) ทราบ

๑.๑.๒ เว้นแต่เรื่องร้องเรียน ในกรณีดังต่อไปนี้ให้เสนอ ตร. พิจารณาสั่งการ

๑) เป็นเรื่องสำคัญ หรือเป็นที่สนใจของประชาชน หรือเป็นกรณีที่ทุจริต เกี่ยวกับเงินจำนวนมาก

๒) เป็นเรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจต่างสังกัดร่วมกันกระทำผิดในเรื่อง เดียวกัน หรือมูลกรณีข้อกล่าวหาเดียวกัน

๓) เป็นเรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจระดับ ผบ.ช. หรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่าขึ้นไป

๔) กรณีอื่นๆ ที่ จต. เห็นสมควรให้ ตร. พิจารณาสั่งการ โดยให้ จต. แต่งตั้ง คณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่พิจารณากลับกรองมีความเห็นเสนอ

๑.๑.๓ กรณีเป็นข้อครหา หาก จต. พิจารณาเห็นว่าเข้าหลักเกณฑ์ที่ไม่ควรรับไว้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลง ๒๕ ธ.ค.๕๑ และ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการ สืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๕(๔) ให้ จต. แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่พิจารณากลับกรอง หากเข้าหลักเกณฑ์ที่ไม่ควรรับไว้ให้เก็บรวบรวมเรื่องเป็นข้อมูล

๑.๑.๔ เรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑.๑.๑ และข้อ ๑.๑.๒ ๑) ๒) และ ๔) ในกรณีใด หาก จต. พิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องเร่งด่วน หรือเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความ รวดเร็ว รวมทั้งเกิดความเป็นธรรม สมควรจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริงให้มีความ ชัดเจนโดยเร็วก่อน ก็ให้ จต.ร.(หน.จต.) สั่งหน่วยงานหรือข้าราชการตำรวจในสังกัด จต. ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือแสวงหาข้อเท็จจริงไปตามอำนาจหน้าที่ โดยเมื่อได้สั่งการหรือมอบหมายประการใดแล้ว ให้สำเนารายงาน ให้ ตร. ทราบทันที และเมื่อผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ให้รับรายงาน มีความเห็นพร้อมสำนวนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอให้ ตร. พิจารณาสั่งการโดยเร็ว

๑.๒ เรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ หรือ แจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย

๑.๒.๑ ให้ จต. โดย จต.ร.(หน.จต.) หรือ รอง จต.ร., ผบก., รอง ผบก. ที่ได้รับ มอบหมาย ส่งเรื่องให้หน่วยที่มีหน้าที่รับผิดชอบ พิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ แจ้งผลให้ผู้ร้องและ ส่วนราชการอื่นที่ส่งเรื่องมาทราบ แล้วรายงานผลการดำเนินการให้ ตร.(ผ่าน จต.) ทราบ

๑.๒.๒ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

๑) ร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ แจ้งเบาะแสซ้ำหลายครั้งแต่ปัญหา ที่ร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือแจ้งเบาะแส ยังไม่ได้รับการแก้ไข

๒) ร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือหรือขอให้ดำเนินการในเรื่องที่เกิดความ เสียหายเป็นวงกว้าง หรือเกี่ยวพันกันหลายพื้นที่ หรือมีผู้ร้องเรียนหรือผู้เสียหายจำนวนมาก เช่น แชร่ลูกโซ่

/๓) แจ้งเบาะแส...

๓) แจ้งเบาะแสบ่อนการพนันขนาดใหญ่ หรือค้ำมนุษย์/ค้ำประเวณีรายใหญ่ หรือเป็นขบวนการข้ามชาติ หรืออบายมุขตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามคำสั่ง ตร.ที่ ๒๓๔/๒๕๕๘ ลง ๒๗ เม.ย.๕๘ หรือการค้ายาเสพติดรายใหญ่ทำเป็นขบวนการ หรือผู้มีอิทธิพลและมีปืนรับจ้างที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนจำนวนมาก หรือการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่ทำเป็นขบวนการ

๔) กรณีอื่นๆ ที่ จต. พิจารณาเห็นสมควร

ให้ จต. โดย จตร.(หน.จต.) หรือ รอง จตร. ที่ได้รับมอบหมาย เสนอเรื่องให้ ตร.พิจารณาสั่งการ และ/หรือ ส่งเรื่องให้ศูนย์ปฏิบัติการของ ตร. ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นๆ แล้วแต่กรณี เช่น ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศอ.ปส.ตร.) ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศคพ.ส.ตร.) เป็นต้น พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานผลการดำเนินการให้ ตร.(ผ่าน จต.) ทราบ

๒. ให้หน่วยที่ได้รับเรื่อง (บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร.) พิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ โดยถือปฏิบัติตามแนวทางดังนี้

๒.๑ เรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจ

๒.๑.๑ ในประเภทเรื่องร้องเรียนกล่าวหาดังต่อไปนี้

๑) เรื่องทุจริตต่อหน้าที่

๒) เรื่องประพฤติมิชอบ ในกรณีเป็นพนักงานสอบสวนไม่รับคดี กรณีเป็นพนักงานสอบสวน สอบสวนบิดเบือนคดี และกรณีกลั่นแกล้ง ช่มชู้ คุกคาม ยัดเยียดข้อหาดำเนินคดี

๓) เรื่องขอความเป็นธรรมในคดี/กล่าวหาพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับคดี ซึ่งผู้ร้อง/ผู้มีส่วนได้เสียได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อหน่วยงานระดับ กก./สถานี หรือ ภ.จว/บก. แล้ว แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขหรือยังไม่ดำเนินการ หรือ ผู้ร้องยังไม่ได้รับความพึงพอใจหรือเห็นว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรม

๔) เรื่องข้าราชการตำรวจคนเดิมถูกร้องเรียนบ่อยครั้งจากผู้ร้องหลายราย

๕) กรณีอื่นๆ ที่ บช./ภ. เห็นสมควร

ให้พิจารณาดำเนินการในระดับ บช./ภ. หรือจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา ต้นสังกัดระดับ บก./ภ.จว. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเป็นธรรมและความรวดเร็วในการดำเนินการ

๒.๑.๒ กรณีนอกเหนือจากข้อ ๒.๑.๑ และในประเภทเรื่องร้องเรียนกล่าวหา ประพฤติตนไม่สมควร หรือไม่บริการประชาชน หรือประพฤติมิควรไม่ร้ายแรง จะพิจารณาส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดตามลำดับชั้น ลงไปถึงระดับ กก./สถานี พิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสมก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเป็นธรรมและความรวดเร็วในการดำเนินการ

๒.๒ เรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ แจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย ให้เร่งรัดส่งเรื่องให้หน่วยในสังกัด ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว โดยการมอบหมายให้หน่วยได้รับผิดชอบดำเนินการ ให้พิจารณาถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเป็นธรรมและความรวดเร็ว ในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน หรือการดำเนินการในเรื่องที่แจ้งเบาะแสนั้นๆ

/๓. ให้หน่วย...

๓. ให้หน่วยที่ได้รับเรื่อง (บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร.) เร่งรัดพิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วรีบรายงานผลการดำเนินการให้ ตร.(ผ่าน จต.) ทราบ ภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

๓.๑ เรื่องร้องเรียนตำรวจ

๓.๑.๑ ให้พิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่หน่วยได้รับเรื่อง

๓.๑.๒ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการได้อีก ๑ ครั้ง ไม่เกิน ๑๕ วัน

๓.๒ เรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือ แจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย

๓.๒.๑ ให้พิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่หน่วยได้รับเรื่อง

๓.๒.๒ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๗ วัน

๓.๓ กรณีการดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ ให้ บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. รายงานเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุอันสมควรเพื่อขอขยายระยะเวลาการดำเนินการมายัง ตร. (ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา

ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบสาเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จหรือเหตุแห่งความล่าช้าดังกล่าว หากพบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ให้พิจารณาข้อบกพร่องเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่

๔. ให้ จต. กำกับดูแลให้ กต. ที่รับผิดชอบ เร่งรัดติดตามผลการดำเนินการจากหน่วยตามกรอบระยะเวลาในข้อ ๓ หากพบว่าเรื่องใดหน่วยยังไม่ได้รายงานผลการดำเนินการให้ ตร.ทราบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ กต. มีหนังสือเร่งรัดติดตาม และหากยังไม่ได้รับรายงาน ก็ให้ กต. รายงานผลการเร่งรัดให้ ตร. (ผ่าน จต. ที่รับผิดชอบ) ทราบและพิจารณาสั่งการ

๕. เมื่อได้รับรายงานผลการดำเนินการจากหน่วยที่รับผิดชอบแล้ว ให้ กต. ที่รับผิดชอบเร่งรัดพิจารณาเห็นเสนอ ตร. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

๖. ให้ถือปฏิบัติในการแจ้งผลให้ผู้ร้องและส่วนราชการอื่นที่ส่งเรื่องมาทราบ ดังนี้

๖.๑ การแจ้งผู้ร้อง ให้ทำเป็นหนังสือ และ/หรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

๖.๑.๑ ครั้งที่ ๑ แจ้งการรับเรื่อง ให้ จต. แจ้งให้ผู้ร้องทราบว่าได้รับเรื่องแล้ว และส่งเรื่องให้หน่วยใดรับผิดชอบดำเนินการ เพื่อให้ผู้ร้องสามารถติดตามเรื่องจากหน่วยที่รับเรื่องไปดำเนินการ

๖.๑.๒ ครั้งที่ ๒ แจ้งความคืบหน้า ให้หน่วยที่ได้รับเรื่อง (บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร.) แจ้งความคืบหน้าในการดำเนินการให้ผู้ร้องทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องไปดำเนินการ

๖.๑.๓ ครั้งที่ ๓ แจ้งผล ให้ บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. แจ้งผลการดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ร้องทราบ

๖.๑.๔ ทั้งนี้ ในกรณี ตร. สั่งการ/มอบหมายให้ จต. เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้ จต. รับผิดชอบแจ้งความคืบหน้า/ผลการดำเนินการให้ผู้ร้องทราบ

๖.๒ การแจ้งหรือรายงานผลให้ส่วนราชการอื่นที่ส่งเรื่องมาทราบ ให้หน่วยที่ได้รับเรื่อง (บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร.) รับผิดชอบดำเนินการโดยให้มีหนังสือแจ้งหรือรายงานภายในระยะเวลาที่หน่วยงานนั้นๆ กำหนดมา หากไม่สามารถแจ้งหรือรายงานให้ทราบได้ภายในกำหนด ให้มีหนังสือแจ้งหรือรายงานเหตุขัดข้องให้ทราบก่อน

๗. เนื่องจาก ตร.ได้อนุมัติให้ จต. จัดทำ “ระบบการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนของสำนักงานจรตํารวจทางออนไลน์” (Jaray Complaint Management System) หรือระบบ JCOMS เพื่อเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยที่เกี่ยวข้องผ่านระบบออนไลน์ เป็นการพัฒนาฐานข้อมูลเรื่องร้องเรียนโดยนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เพิ่มความถูกต้องรวดเร็วและประสิทธิภาพในการเชื่อมโยง การจัดเก็บ การติดตาม การดูรายงานประมวลผลข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบ รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เป็นปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลไปบริหารงาน กำกับ ดูแล แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันทีที่ สามารถรองรับและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งประชาชนสามารถร้องเรียนร้องทุกข์ ทั้งการร้องเรียนข้าราชการตำรวจ การขอความช่วยเหลือ การแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย ได้โดยง่ายผ่านช่องทางต่างๆ ด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารและส่งต่อแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว จึงให้ทุกหน่วย กำชับให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเข้าใช้งานและดำเนินการต่างๆ ในระบบ JCOMS ในส่วนที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การดำเนินงานและการใช้ประโยชน์จากระบบ JCOMS เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

๘. ให้ จต. พิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อบริหารจัดการระบบเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ให้เกิดประสิทธิภาพ คุณภาพ และมีความพร้อมในการปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อทำหน้าที่ พิจารณากลับกรองเรื่องตามข้อ ๑ หรือกรณีอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

๙. ให้ จต. จัดทำคู่มือหรือกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการ/การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.



( สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข )

ผบ.ตร.





## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร ๐-๒๕๐๙-๙๓๗๕

ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๖๕๕

วันที่ ๖๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง กำหนดแนวทางการเร่งรัดดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์และกำชับการปฏิบัติ

รอง จตช.

จตร.(หน.จต.), จตร., ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ เรื่อง อนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร. โดยกำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินการ เรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ให้ถือปฏิบัติ ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากยังคงมีเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ค้างจำนวนมาก โดยเฉพาะเรื่องร้องเรียนค้างเก่าก่อนวันที่ ๙ ก.ค.๖๕ ซึ่งเป็นวันที่หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ บังคับใช้ การดำเนินการล่าช้าเป็นระยะ เวลานาน ดังนั้น เพื่อให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติ สามารถเร่งรัดดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ค้างเก่าให้แล้วเสร็จ โดยเร็ว และมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดแนวทางการดำเนินการและกำชับการปฏิบัติดังนี้

๑. กรณีเรื่องร้องเรียนที่รับเรื่องก่อน ๙ ก.ค.๖๕ (วันที่หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ บังคับใช้) ให้ทุกหน่วยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ให้ทำบัญชีเรื่องค้างทั้งหมดพร้อมชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่การดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ส่งให้ ตร. (ผ่าน จต.) ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้

๑.๒ ให้เร่งรัดพิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้

๑.๓ หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามข้อ ๑.๒ ให้รายงานเหตุผลความ จำเป็นหรือเหตุอันสมควรเพื่อขอขยายระยะเวลาการดำเนินการไปยัง ตร. (ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา

ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบสาเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จหรือเหตุแห่งความล่าช้าดังกล่าว หากพบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ให้พิจารณาข้อบกพร่องเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่

๒. กรณีเรื่องร้องเรียนที่รับเรื่องหลัง ๙ ก.ค.๖๕ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/ ๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ ข้อ ๓ อย่างเคร่งครัด โดยการนับระยะเวลาตาม ข้อ ๓.๑ ให้เริ่มตั้งแต่หน่วยงานระดับ บช. หรือ บก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. รับเรื่อง สำหรับขยายระยะเวลา ในครั้งแรก ๑๕ วัน ให้ระดับ บช. หรือ บก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. เป็นผู้อนุมัติ กรณีที่ไม่แล้วเสร็จ ตามข้อ ๓.๓ ให้รายงานเหตุผลตามจำเป็นเพื่อขยายระยะเวลาดำเนินมายัง ตร.(ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา

จึงแจ้งเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(วิสนุ ปราสาททองโอสถ)

จตช.ปรท.ผบ.ตร



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร ๐-๒๕๐๙-๙๓๗๕

ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๓๙๙

วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ให้ถือปฏิบัติในการขอขยายระยะเวลาเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘

ลง ๙ ก.ค.๖๕ ข้อ ๓.๓

รอง จตช.

เพื่อทราบ

จตร.(หน.จต.), จตร., ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ เรื่อง อนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร. ข้อ ๓ ได้กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ให้ถือปฏิบัติไว้แล้ว โดยตามข้อ ๓.๓ กรณีการดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๓.๑ และ ข้อ ๓.๒ ให้ บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. รายงานเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุอันสมควรเพื่อขอขยายระยะเวลาการดำเนินการไปยัง ตร.(ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากยังคงมีเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ที่รับหลังวันที่ ๙ ก.ค.๖๕ จำนวนมาก ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ ในการขอขยายระยะเวลามายัง ตร.(ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา แต่พบว่าหน่วยยังไม่ได้ดำเนินการตามหนังสือ ตร. ดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์เป็นไปตามข้อกำหนดของหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ อย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้ดำเนินการดังนี้

๑. ให้ทุกหน่วยขอขยายระยะเวลาการดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ที่ได้รับเรื่องหลัง ๙ ก.ค.๖๕ และครบกำหนดตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๕ ข้อ ๓.๑ (กรณีร้องเรียน ๕๕ วัน) และข้อ ๓.๒ (กรณีแจ้งเบาะแส ๒๙ วัน) พร้อมเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ไปยัง ตร. (ผ่าน จต.) ภายใน ๗ วัน

๒. ตามข้อ ๑ ให้ตรวจสอบสาเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จหรือเหตุแห่งความล่าช้าดังกล่าวด้วย หากพบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ให้พิจารณาข้อบกพร่องเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ ตร. (ผ่าน จต.) ทราบมาในคราวเดียวกัน

๓. ให้ จต. ติดตามการดำเนินการตามข้อ ๑. และ ๒. แล้วเร่งรัดเสนอ ตร. เพื่อพิจารณาโดยเร็วต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(วิสนุ ปราสาททองโอสถ)

จตช.ปรท.ผบ.ตร.



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร ๐-๒๕๐๙-๙๓๗๕

ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๑๖๓๓)

วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง แนวทางและขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจ  
พนักงานราชการและลูกจ้างในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จตช. และ รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ รอง จตช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อทราบ

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๔ เรื่อง อนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร. กรณีมีเรื่องร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการและลูกจ้างในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสมควรจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริงโดยเร็ว ก่อน จตช.(หน.จต.) สามารถส่งหน่วยงานหรือข้าราชการตำรวจในสังกัด จต. ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ และตามข้อ ๙ ผบ.ตร. สั่งการให้ จต. จัดทำคู่มือหรือกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการ/การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น

เพื่อให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงของทุกหน่วยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เกิดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมกับทุกฝ่าย จึงกำหนดแนวทางการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชา ดังนี้

ข้อ ๑ การรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์

๑.๑ ในการรับเรื่องจากประชาชนที่มาร้องด้วยตนเอง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

๑.๑.๑ ให้จัดทำแบบบันทึกคำร้องเรียนสำหรับให้ผู้ร้องเรียนเขียน

บันทึกคำร้องเรียนไว้เป็นหนังสือ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ชื่อสกุลของผู้ร้องเรียน

(๒) ที่อยู่/ช่องทางการติดต่อของผู้ร้องเรียน

(๓) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องร้องเรียน พร้อมทั้ง

ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควร และ พยานหลักฐานกรณีแวดล้อม

(๔) คำขอหรือความประสงค์ในการร้องเรียน

/ (๕) ใช้ถ้อยคำ...

๒

(๕) ใช้ถ้อยคำสุภาพ

(๖) ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียนหรือผู้รับมอบอำนาจหรือผู้จัดการแทน กรณีไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือหรือนิ้วเท้า(ระบุรายละเอียดของนิ้ว) ก็ได้

(๗) แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารที่สามารถยืนยันตัวตนผู้ร้องเรียน

๑.๑.๒ กรณีผู้ยื่นเป็นผู้รับมอบอำนาจหรือผู้จัดการแทนให้มีหนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารที่สามารถยืนยันตัวตนผู้ร้องเรียนประกอบ

๑.๑.๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องออกไปรับคำร้องเรียนร้องทุกข์ให้แก่ผู้ร้องเรียนไว้เป็นหลักฐาน ใบรับคำร้องจะต้องมีข้อความแสดงถึงวันเดือนปีที่รับเรื่อง พร้อมช่องทางติดต่อหรือตรวจสอบผลการดำเนินการ และลงลายมือชื่อผู้รับคำร้อง

๑.๒ ในการรับเรื่องจากประชาชนทางช่องทางอื่นๆ หากผู้ร้องเรียนมีที่อยู่หรือช่องทางที่สามารถติดต่อได้ ให้มีหนังสือแจ้งการรับเรื่องให้ผู้ร้องเรียนทราบหรือแจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ระบบ JCOMS หรืออื่นๆ

ข้อ ๒ เมื่อรับเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

๒.๑ ให้พิจารณาก่อนว่าเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ ที่รับมาเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ตร. หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ตร. ก็ให้ส่งเรื่องไปยังหน่วยงานราชการหรือส่วนราชการอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ หรือส่งคืนหน่วยงานที่ส่งเรื่องมา เพื่อดำเนินการ และให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบเพื่อให้ติดตามผลการพิจารณาดำเนินการจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้โดยตรงต่อไป

ในกรณีหน่วยในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับเรื่อง ให้พิจารณาดำเนินการในลักษณะเดียวกัน หรือหากเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยอื่นในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ส่งเรื่องไปยังหน่วยนั้นพิจารณาดำเนินการ

๒.๒ กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ตร. ก็ให้ดำเนินการดังนี้

๒.๒.๑ พิจารณาความเร่งด่วน กำหนดเวลาชั้นความเร็ว (ด่วน ต่วนมาก ต่วนที่สุด) เพื่อจัดลำดับความสำคัญในการพิจารณาดำเนินการก่อนหลัง และกำหนดความสำคัญหรือชั้นความลับ (ลับ ลับมาก ลับที่สุด) รวมทั้งการคุ้มครองผู้ร้องเรียน ให้ปฏิบัติตามระเบียบงานสารบรรณ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒ และแนวทางตามหนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว๒๑๘ ลง ๒๕ ธ.ค.๔๑

๒.๒.๒ ให้ตรวจสอบก่อนว่าเป็นเรื่องที่เคยร้องเรียนมาก่อนหรือไม่ หากเป็นเรื่องร้องซ้ำ ส่งเอกสารเพิ่มเติม ขอถอนเรื่อง หรือติดตามเรื่อง ในเรื่องที่เคยร้องเรียนมาก่อน ซึ่งได้บันทึกลงสารบบไว้แล้ว ให้ค้นหาเรื่องเดิมแล้วนำไปรวมเรื่องเดิมดำเนินการ โดยไม่ต้องบันทึกสารบบเป็นเรื่องใหม่และไม่นับเป็นสถิติเรื่องใหม่

ข้อ ๓ การพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชา

๓.๑ หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอที่จะสั่งการ

/ทางวินัย...

ทางวินัยได้แล้ว ให้พิจารณาสั่งการจากหลักฐานข้อมูลเท่าที่ปรากฏตามเรื่องร้องเรียนกล่าวหา โดยไม่ต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมมาประกอบการพิจารณา

๓.๒ สั่งข้าราชการตำรวจหรือหน่วยที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

๓.๓ สั่งตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา โดยมอบหมายหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือเป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๔ การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือสั่งให้ผู้ใดทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประธานกรรมการหรือผู้ตรวจสอบ ต้องมียศและตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกร้องเรียน และต้องเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

ในกรณีแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้มีคณะกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจอย่างน้อยสามคน โดยให้มีเลขานุการหนึ่งคน เลขานุการอาจจะแต่งตั้งจากกรรมการตรวจสอบคนใดคนหนึ่งก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๕ กรณีเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่ามีตัวผู้ร้องเรียน ให้คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ แจ้งผู้ร้องเรียนมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือสอบถาม เพื่อรับทราบข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการร้องเรียนกล่าวหา

ในการเรียกผู้ร้องเรียนมาให้ถ้อยคำตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่เหมาะสม สะดวกและเป็นธรรม ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือติดตามตัวไม่ได้ภายในเวลาอันควร และอาจทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงล่าช้า คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบจะไม่สอบก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ฉบับที่คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ และรายงานการตรวจสอบ และให้รับฟังข้อเท็จจริงของผู้ร้องเรียนตามที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนหรือหลักฐานการร้องเรียน

ในกรณีติดตามหรือติดต่อผู้ร้องเรียนได้ แต่ผู้ร้องเรียนไม่สามารถมาให้ถ้อยคำได้ เนื่องจากมีเหตุผลจำเป็นอันสมควร เช่น อยู่ในระยะทางไกลไม่สะดวกในการเดินทาง มีภาระค่าใช้จ่ายที่ทำให้เดือดร้อน เป็นต้น คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบจะนำเทคโนโลยีที่เชื่อถือได้และสามารถยืนยันตัวบุคคลของผู้ร้องเรียนและบันทึกการสอบสวน สอบถามได้ มาใช้ในการสื่อสารสอบสวน สอบถามและบันทึกคำให้การผู้ร้องเรียนไว้ในสำนวนการตรวจสอบก็ได้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นและเพียงพอแก่การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาเบื้องต้นอย่างรอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ดังนี้

๖.๑ กรณีต้องเชิญบุคคลมาให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ ให้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่เหมาะสม สะดวกและเป็นธรรม ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือติดตามตัวไม่ได้ภายในเวลาอันควรและอาจทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงล่าช้า หรือไม่ใช้พยานหลักฐานสำคัญ คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบจะไม่สอบก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ฉบับที่คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ และรายงานการตรวจสอบ

๖.๒ รวบรวมเอกสาร วัตถุ ในการนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นหลักฐานใน ส่วนการตรวจสอบ ให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด เอกสารที่ใช้เป็น พยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการตรวจสอบหรือ ผู้ตรวจสอบหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้ ถ้าหาต้นฉบับไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลอื่นมาสอบก็ได้

๖.๓ การออกไปตรวจสอบสถานที่ (ถ้าจำเป็นต้องดำเนินการ) ให้บันทึกการ ดำเนินการพร้อมหลักฐาน เช่น ภาพถ่ายประกอบไว้ในส่วนการตรวจสอบ เป็นต้น

๖.๔ กรณีตรวจสอบพบว่าผู้ถูกร้องเรียนเคยถูกตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือ ถูกดำเนินการทางวินัย หรืออยู่ระหว่างถูกตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือถูกดำเนินการทางวินัยโดย ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจหน้าที่ ในเรื่องที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ให้รวบรวมเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าวไว้ในส่วนการตรวจสอบ

ข้อ ๗ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่จำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกร้องเรียน แต่ในกรณี ดังต่อไปนี้ จะเรียกผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้

๗.๑ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทำให้ได้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาปรากฏชัดเจน จำเป็นต้องรับฟังข้อเท็จจริงจาก ผู้ถูกร้องเรียน

๗.๒ กรณีเห็นว่าจากการตรวจสอบมีมูลที่จะกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องเรียน โดยให้ผู้ถูกร้องเรียน มาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเป็นธรรมด้วย ทั้งนี้ การเรียกผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นการรับฟังข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพื่อให้ความเป็นธรรม

ในการเรียกผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่เหมาะสม สะดวกและ เป็นธรรม ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือติดตามตัวไม่ได้ หรือไม่ได้มี หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงภายในเวลาอันควร หรือ มีเจตนาประวิงเวลา และอาจทำให้การตรวจสอบ ข้อเท็จจริงล่าช้า คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบจะไม่สอบก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ใน บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ และรายงานการตรวจสอบ

ข้อ ๘ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นเพียงกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐาน ข้อมูล ข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาเบื้องต้นและสั่งการ หากคณะกรรมการ ตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ เห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงแล้ว หรือมีเหตุอัน ไม่สามารถตรวจสอบต่อไปได้ หรือมีเหตุอันสมควร จะยุติการตรวจสอบ โดยไม่ต้องดำเนินการให้ ครบถ้วนตามข้อ ๖ แล้วสรุปความเห็นจากพยานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ร้องเรียนเท่าที่ปรากฏในส่วน การตรวจสอบก็ได้

ในกรณีเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงแล้ว หรือมีเหตุอัน ไม่สามารถตรวจสอบต่อไปได้ หรือมีเหตุอันสมควร จะยุติการตรวจสอบตามวรรคแรก อาทิในกรณี ดังต่อไปนี้

/(๑) กรณี...

## ๕

(๑) กรณีผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่อง หรือไม่ให้ความร่วมมือ มาพบ คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบแล้วไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่มาเพื่อให้ถ้อยคำหรือเสนอ พยานหลักฐาน หรือติดตามตัวไม่ได้ภายในเวลาอันควร โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีเจตนาประวิง เวลา คณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ จะยุติการตรวจสอบ โดยบันทึกเหตุรวมทั้ง พยานหลักฐานที่สามารถยืนยันการพยายามติดตามผู้ร้องเรียนดังกล่าวไว้

(๒) กรณีผู้ถูกร้องเรียน ยอมรับผิดหรือยอมรับในข้อเท็จจริงตามที่มีการ ร้องเรียนกล่าวหา

(๓) กรณีข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้ง เช่น ปรากฏหลักฐานบันทึกภาพและ เสียง (คลิปวิดีโอ คลิปเสียง) หรือภาพถ่ายที่สามารถยืนยันที่มาและมีความน่าเชื่อถือ หรือกรณี ขาดราชการ เป็นต้น

(๔) กรณีพบว่าผู้ถูกร้องเรียนถูกดำเนินคดีอาญาในเรื่องที่ถูกร้องเรียน กล่าวหา สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกกลั่นแกล้งกล่าวหา ตามระเบียบสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ ความประพฤติและระเบียบ วินัย พ.ศ.๒๕๕๕ บทที่ ๒

(๕) กรณีพบว่าผู้ถูกร้องเรียนเคยถูกตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือถูกดำเนินการ ทางวินัย หรือ อยู่ระหว่างตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือดำเนินการทางวินัย โดยผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ หน้าที่ ในเรื่องที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๙ ในการบันทึกถ้อยคำบุคคลและการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้ใช้รูปแบบแนบท้ายหนังสือฉบับนี้ ดังนี้

๙.๑ บันทึกถ้อยคำผู้ร้องเรียน ตามแบบ ตส.๑

๙.๒ บันทึกถ้อยคำผู้ให้ถ้อยคำ ตามแบบ ตส.๒

๙.๓ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกร้องเรียน ตามแบบ ตส.๓

๙.๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามแบบ ตส.๔

ข้อ ๑๐ การจัดเอกสารสำนวนการตรวจสอบและการให้เลขเอกสาร ปกสำนวน บัญชีสำนวน ให้นำรูปแบบและวิธีการ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ ความประพฤติและระเบียบวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ บทที่ ๔ การใช้ แบบพิมพ์และการเรียงลำดับเอกสารในสำนวน มาปรับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบได้รวบรวมพยานหลักฐาน ต่างๆ เสร็จแล้ว ให้พิจารณาพยานหลักฐานที่มีว่ามีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาและสั่งดำเนินการ ทางวินัยกับผู้ถูกร้องเรียนหรือไม่ อย่างไร หรือไม่มีมูลเพียงพอควรยุติเรื่อง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบสามารถพิจารณาสั่งการ ได้อย่างรอบคอบ แล้วให้รายงานผลการตรวจสอบและความเห็นโดยมีสาระสำคัญตามแบบ ตส.๔ ที่กำหนด เสนอ ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

/ข้อ ๑๒ เมื่อ...

๖

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบ ได้รับรายงานผลการตรวจสอบและความเห็นจากคณะกรรมการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบแล้ว ให้พิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ระยะเวลาในการพิจารณาดำเนินการ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๔ เรื่องอนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร. อย่างเคร่งครัด ดังนี้

๑๓.๑ ให้พิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่หน่วยได้รับเรื่อง

๑๓.๒ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการได้อีก ๑ ครั้ง ไม่เกิน ๑๕ วัน

๑๓.๓ กรณีการดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๑๓.๒ ให้ บช./ภ. หรือ บก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. รายงานเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุอันสมควรเพื่อขอขยายระยะเวลาการดำเนินการมายัง ตร. (ผ่าน จต.) เพื่อพิจารณา

ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบสาเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จหรือเหตุแห่งความล่าช้าดังกล่าว หากพบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ให้พิจารณาข้อบกพร่องผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๔ การแจ้งผู้ร้องและหน่วยงานส่วนราชการอื่นที่ส่งเรื่องมาทราบ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๐๐๘ ลง ๙ ก.ค.๖๔ เรื่องอนุมัติหลักการและกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของ ตร. อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ ได้พิจารณาในเบื้องต้นและสั่งการตามข้อ ๓.๑ และข้อ ๑๒ แล้ว ให้ถือว่ากระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจชั้นเหนือขึ้นไป จะพิจารณามีความเห็นให้ดำเนินการเพิ่มเติมหรือให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

(สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข)

ผบ.ตร.



## บันทึกถ้อยคำของผู้ร้องเรียน

เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี.....(ชื่อผู้ร้องเรียน).....ร้องเรียน

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ร้องเรียน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์ .....

ข้าพเจ้าเป็นผู้ร้องในเรื่อง.....(เรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหา) .....

..... ขอให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) ตามคำสั่ง....(ชื่อส่วน  
ราชการที่ออกคำสั่ง)....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .... เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ  
ตรวจสอบข้อเท็จจริง (ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง) ตามความสัจจริง ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) มิได้ทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำ ที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ ต่อหน้าคณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ)

.....ลายมือชื่อ.....

ผู้ร้องเรียน

(.....)

.....ลายมือชื่อ.....

ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

๒

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ร้องเรียน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้า  
ข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ประธานกรรมการ (หรือผู้ตรวจสอบ)
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการและเลขานุการ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ผู้ช่วยเลขานุการ

- หมายเหตุ :
๑. การสอบปากคำผู้ร้องเรียน ต้องมีกรรมการตรวจสอบร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่าสองคน และให้กรรมการตรวจสอบดังกล่าว (หรือผู้ตรวจสอบ) ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
  ๒. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบ หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำ และผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
  ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

## บันทึกถ้อยคำผู้ให้ถ้อยคำ

เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี.....(ชื่อผู้ร้องเรียน)..... ร้องเรียน

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ให้ถ้อยคำ).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....  
 อาชีพ ..(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย)..  
 ..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน .....แขวง/ตำบล.....เขต/  
 อำเภอ ..... จังหวัด.....โทรศัพท์.....

คณะกรรมการตรวจสอบ (ผู้ตรวจสอบ) ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ให้ถ้อยคำ  
 ในเรื่อง.....(ชื่อผู้ร้องเรียน).....ร้องเรียนกล่าวหาว่า.....  
 ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เรื่องแต่งตั้ง  
 คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง) ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง  
 ดังต่อไปนี้

.....  
 .....  
 .....  
 .....  
 .....  
 .....  
 .....  
 .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการตรวจสอบ (ผู้ตรวจสอบ) มิได้ทำการล่อลวง ชูเชิญ  
 ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำ  
 ที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้  
 ต่อหน้าคณะกรรมการตรวจสอบ (ผู้ตรวจสอบ)

.....ลายมือชื่อ.....

ผู้ให้ถ้อยคำ

(.....)

.....ลายมือชื่อ.....

ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

๒

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า .....(ชื่อผู้ให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ประธานกรรมการ (หรือผู้ตรวจสอบ)
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการและเลขานุการ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ผู้ช่วยเลขานุการ

- หมายเหตุ :
๑. การสอบปากคำผู้ให้ถ้อยคำของคณะกรรมการตรวจสอบ ต้องมีกรรมการตรวจสอบร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่าสองคน และให้กรรมการตรวจสอบดังกล่าว (หรือผู้ตรวจสอบ) ลงลายมือชื่อรับรอง ไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย
  ๒. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบ หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำ และผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
  ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกร้องเรียน  
เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหา

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกร้องเรียน).....อายุ.....ปีสัญชาติ.....ศาสนา.....  
อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....  
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกร้องเรียนในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา)  
.....โดยมีข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบ  
(หรือผู้ตรวจสอบ) ตามคำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....ที่...../.....ลงวันที่.....  
เดือน..... พ.ศ. .... เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ผู้ตรวจสอบ  
ข้อเท็จจริง) ตามความสัจจริง ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) มิได้ทำการล่อลวง ชูเชิญ  
ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำ  
ที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้  
ต่อหน้าคณะกรรมการตรวจสอบ (ผู้ตรวจสอบ)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ถูกร้องเรียน  
(.....)  
.....ลายมือชื่อ..... ผู้เข้าร่วมฟัง(ถ้ามี)  
(.....)  
.....ลายมือชื่อ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ  
(.....)

๒

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกร้องเรียน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้า  
 ข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ประธานกรรมการ(หรือผู้ตรวจสอบ)
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	กรรมการและเลขานุการ
.....ลายมือชื่อ..... (.....)	ผู้ช่วยเลขานุการ

- หมายเหตุ :
๑. ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกร้องเรียน กล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
  ๒. การสอบปากคำผู้ถูกร้องเรียน ต้องมีกรรมการตรวจสอบ ร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่าสองคน และให้กรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
  ๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบ หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำ และผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
  ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

## รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี.....(ชื่อผู้ร้องเรียน)..... ร้องเรียน  
เรียน .....(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง).....

ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....  
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (หรือให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง)กรณี.....(ชื่อผู้ถูก  
ร้องเรียน).....ถูก.....(ชื่อผู้ร้องเรียน).....ร้องเรียนกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหา  
ถ้ากล่าวหาหลายเรื่อง ให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ  
ตรวจสอบข้อเท็จจริง(หรือคำสั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง) ดังกล่าวเมื่อวันที่...เดือน...พ.ศ. .... และ  
คณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงาน  
การตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีสืบเนื่องจาก...(มีผู้ร้องเรียนกล่าวหา บัทรสนแท้ หรือรายงานว่าอย่างไร)

.....  
.....  
.....

๒. ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒.๑ พยานบุคคล..... (ย่อคำให้การผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานทุกปาก)

๒.๒ พยานเอกสาร..... (แจ้งที่มาของเอกสาร)

๒.๓ พยานวัตถุ..... (แจ้งที่มาของพยานวัตถุ)

๓. ผู้ถูกร้องเรียนได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ถ้อยคำชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องที่  
ถูกร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว.....(ย่อคำชี้แจงหรือถ้อยคำชี้แจงของผู้ถูกร้องเรียน).....

๔. ข้อกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง.....

๕. คณะกรรมการตรวจสอบได้ประชุมพิจารณาลงมติ(หรือผู้ตรวจสอบพิจารณา) แล้ว  
เห็นว่า .....(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบ กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบว่าจะรับ  
ฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร พยานหลักฐานว่ามีมูลเพียงพอที่จะ  
กล่าวหาและสั่งดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกร้องเรียนหรือไม่ อย่างไร มีมูลวินัยอย่างไรร้ายแรงหรือวินัย  
อย่างไรร้ายแรง หรือไม่มีมูลเพียงพอควรยุติเรื่อง).....

คณะกรรมการตรวจสอบ (หรือผู้ตรวจสอบ) จึงขอเสนอสำนวนการตรวจสอบมาเพื่อโปรด  
พิจารณาดำเนินการต่อไป รวมเอกสาร.....แผ่น

.....ลายมือชื่อ.....	ประธานกรรมการ(หรือผู้ตรวจสอบ)
(.....)	
.....ลายมือชื่อ.....	กรรมการ
(.....)	
.....ลายมือชื่อ.....	กรรมการและเลขานุการ
(.....)	
.....ลายมือชื่อ.....	ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)	

## ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงกำหนดประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการตำรวจพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้วยความโปร่งใส ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี คำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๓) กล้าตัดสินใจและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านและดำเนินการแก้ไขในสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ ไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ ไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือมีชื่อในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน และต้องวางตัวเป็นกลางในฐานะผู้รักษากฎหมาย ในกระบวนการยุติธรรม



(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีจิตสาธารณะ ร่วมมือ ร่วมใจ และเสียสละในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว เที่ยงธรรม ทนต่อสถานการณ์ คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นที่ตั้ง รักษาผลประโยชน์ของรัฐ มีมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ โดยยึดถือความเสมอภาค และไม่เลือกปฏิบัติโดยการไม่ใช้ความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจส่วนตัวต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อันเนื่องมาจากชาติกำเนิด เพศ ศาสนาหรือความเชื่อ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ การศึกษา ความเห็นทางการเมืองหรือความเห็นอื่น เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และยอมรับความแตกต่างของบุคคล หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม และพึงวางตัวเป็นกลางทางการเมือง

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างด้วยการเป็นข้าราชการที่ดี รักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ และความเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชน ด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมาย และมีวินัย

ข้อ ๓ หากข้าราชการตำรวจผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพตามกฎหมาย หรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษাজริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวล จริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๔ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการตำรวจตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการข้าราชการตำรวจกำหนด

ข้อ ๕ ให้กรรมการ พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่น ยึดถือปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... คพ. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๕๕  
ที่ ๐๐๑๑.๓๔/๙๒๙ ..... วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๕  
เรื่อง แจ้งเวียนบันทึกสั่งการ.ตร.

เลขที่	291
วันที่	27
เรื่อง	1334

เรียน ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบบันทึกสั่งการ ตร. ลง ๘ มี.ค.๖๕ ท้ายหนังสือ คพ. ด่วน ที่ ๐๐๑๑.๓๔/๓๔๑  
ลง ๒๑ ก.พ.๖๕ และหนังสือ ตร. ด่วน ที่ ๐๐๑๑.๓๔/๙๔๔ ลง ๘ มี.ค.๖๕ รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร  
ที่แนบมาพร้อมนี้ รวม ๙ แผ่น

พ.ต.อ.

( เกรียงศักดิ์ ชุตินุญ )

รอง ผบก.๖ พรท.ผบก.คพ.



ส่วนราชการ \_\_\_\_\_ ตร. โทร ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๕๕

ที่ ๐๐๑๑.๓๔/๓๕๕๕ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การใช้มาตรการบังคับทางปกครองราย พล.ต. \_\_\_\_\_

ผบช.ก.

ตามหนังสือ บช.ก. ที่ ๐๐๒๖.๑๗๑/๖๕๕๔ ลง ๑ พ.ย.๖๔ ทาหรือการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง มาย้ง ตร. เนื่องจกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองมีข้าราชการตำรวจเพียงนายเดียวที่ผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี ประกอบกับปัจจุบัน พล.ต. \_\_\_\_\_ ได้รับพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่ง ผบช.ทท.๑ และย้งไม่มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับคดี ซึ่ง ตร. พิจารณาแล้วและมีความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ตามกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๒ ข้อ ๓ กำหนดให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเห็นชอบ เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ดังนั้น หากข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง แต่ไม่ได้รับการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี จะมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง รวมถึงการบังคับคดีหรือไม่ อย่างไร และมีขั้นตอนในการปฏิบัติอย่างไร

เห็นว่า การแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๒ ข้อ ๓ ที่กำหนดให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้เจ้าหน้าที่ขอใช้คำสั่งใหม่ทดแทน เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ความเห็นชอบเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ดังนั้น ข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้ ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎกระทรวงกำหนดเท่านั้น ผู้ที่ไม่ผ่านการอบรมไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้

ส่วนการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับทางปกครอง ตามมาตรา ๖๓/๑๐ และ ๖๓/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ กำหนดให้ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองมีอำนาจส่งหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมทรัพย์สินที่มีทะเบียนเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง หรือมีหนังสือขอให้นายทะเบียนระงับการจดทะเบียนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวเท่าที่จำเป็นได้ หรือร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการสืบหาทรัพย์สินแทนได้ ดังนั้น ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองจึงมีอำนาจที่จะดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองได้เอง โดยผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง ตามบัญชีสื่อกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๐.๗/ว ๑๐๗ ลง ๔ ต.ค.๕๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการบังคับคดี และสืบหา /หลักทรัพย์...

หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๔๖ ลง ๑๖ มี.ค.๔๘ เรื่อง ชักข้อความเข้าใจแนวทางปฏิบัติในการบังคับคดีและสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรืออาจร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการสืบหาทรัพย์สินแทน เมื่อสืบพบหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองแล้ว จึงมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง (ผู้ที่ผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีหรือการบังคับทางปกครอง) เพื่อดำเนินการในชั้นตอนยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นต่อไปโดยการออกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อดำเนินการสืบหาทรัพย์สินกับคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึด อายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง ควรแยกเป็นสองคำสั่ง และมีการระบุอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานให้ชัดเจนว่ามีอำนาจในการสืบหาหลักทรัพย์หรือมีอำนาจในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน

๒. การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน อันเป็นการบังคับกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗/๗, ๖๗/๑๐, ๖๗/๑๑ และ ๖๗/๑๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๒ ให้ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง สืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง หากแต่ผู้อยู่ในบังคับทางปกครองนั้น ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นสามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด เป็นผู้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า พล.ต.ต. [ ] ได้รับการแต่งตั้งจาก รอง ผบก.ปคบ. มาเป็น ผบก.ทท.๑ เป็นการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ใน บช. อื่น ผบช.ก. ไม่สามารถส่งเรื่องไปให้ต้นสังกัดใหม่ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับ พล.ต.ต. [ ] ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองต้องเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๖๗/๒ และมาตรา ๖๗/๑๐ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๓. การขอให้พิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองใหม่ โดยอ้างพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๔ (๑) ซึ่งขณะนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลางนั้น จะส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ต้องรอผลการพิจารณาของกรมบัญชีกลางหรือไม่

เห็นว่า แม้มีการขอให้กรมบัญชีกลางพิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองใหม่ ก็ไม่ส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง บช.ก. สามารถดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปได้ ไม่จำเป็นต้องรอผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลาง และเนื่องจาก บช.ก. มิได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับทางปกครองตามคำขอของ พล.ต.ต. [ ] ดังนั้น บช.ก. จึงต้องดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของ พล.ต.ต. [ ] ต่อไป หากต่อมาพบทรัพย์สินที่ต้องยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดแล้ว บช.ก. ยังมีได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลางให้มีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองไปให้กรมบัญชีกลางทราบเพื่อขอทราบแนวทางการดำเนินการต่อไป

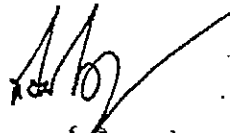
อนึ่ง เนื่องจาก มาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ สืบผลบังคับใช้ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินจึงต้องบังคับตาม มาตรา ๖๗/๑๒ ที่ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กรณีที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดเรื่องใดไว้ ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงตามความในมาตราดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นกรณีที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ

เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน จึงต้องนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมาย  
 วิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง  
 โดยการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง  
 พ.ศ.๒๕๓๙ มีเนื้อหาสาระเป็นการอนุโลมบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับ  
 การบังคับทางปกครอง ตร. จึงสามารถนำระเบียบดังกล่าวมาใช้ปฏิบัติได้ในขณะที่ยังไม่มีกฎกระทรวงและ  
 ระเบียบ ตร. ในเรื่องดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามนัยบันทึก  
 คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๓๒๒/๒๕๖๓ เรื่อง การบังคับตามคำสั่งทางปกครอง  
 ที่กำหนดให้ชำระเงิน : กรณีผู้ต้องชำระเงินเสียชีวิต, อำนาจในการสืบหาทรัพย์สิน ระยะเวลาในการยึดหรือ  
 อายัดทรัพย์สิน การมีคำสั่งให้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง  
 ชั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

พล.ต.ท



( สมพงษ์ ชิงดวง )

ผู้ช่วย ผบ.ตร. พรท. ผบ.ตร.



ส่วนราชการ \_\_\_\_\_ คพ. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๕๕

ที่ ๐๐๑๑.๓๔/ ๓๖๖ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบข้อหารือการใช้จ่ายมาตรการบังคับทางปกครอง ราย พ.ต.ต. \_\_\_\_\_

เรียน ผบช.กมค.

ส่งผู้ช่วย ผบ.ตร. (กม ๒)
เลขรับ 544 ✓
วันที่ 8 มี.ก. 65.
เวลา 15:07.

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ บช.ก. มีคำสั่งที่ ๔๙/๒๕๕๗ ลง ๑๗ ก.พ.๕๗ เรื่อง คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ราย พ.ต.ต. \_\_\_\_\_ สว.งาน ๑ กก.๑ บก.สศก. (ยศ ตำแหน่ง ขณะเกิดเหตุ) ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๙๗๑,๑๙๓ บาท เนื่องจากไม่ดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์และบังคับคดีกับลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้แล้วเสร็จก่อนพ้นระยะเวลาบังคับคดีเป็นเหตุให้ ตร. ได้รับความเสียหาย (เอกสาร ๑)

๑.๒ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง ผกก.ผอ.บก.ทล. รับทราบคำสั่งตามข้อ ๑.๑ เมื่อวันที่ ๑๔ มี.ค.๕๗ และมีหนังสือ บก.ทล. ที่ ๐๐๒๖.๓๐๕/๑๒๘๑ ลง ๒๗ มี.ค.๕๗ ขออุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่ง บช.ก. พิจารณาอุทธรณ์ และมีหนังสือรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วให้ยกอุทธรณ์ ลง ๘ พ.ย.๕๗ และแจ้งให้ ตร. ทราบตามหนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๑๗๓๖ ลง ๑๓ พ.ย.๕๗ (เอกสาร ๒ - ๔)

๑.๓ บช.ก. มีหนังสือที่ ๐๐๒๖.๑๗๑/๘๖๖๔ ลง ๒๔ พ.ย.๕๗ ให้ บก.ทล. แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง ผกก.ผอ.บก.ทล. ทราบ และให้นำเงินมาชำระให้แก่ทางราชการ ภายใน ๒๐ วัน ต่อมาได้มีหนังสือที่ ๐๐๒๖.๑๗๑/๒๓๙๖ ลง ๘ เม.ย.๖๓ ให้ บก.ปคบ. แจ้ง พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง รอง ผบ.ก.ปคบ. ดำเนินการชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๙๗๑,๑๙๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ภายใน ๒๐ วัน (เอกสาร ๕ - ๖)

๑.๔ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ มีหนังสือขอทูลเกล้าการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย มีความเห็นว่า มิใช่ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ จึงให้ยุติเรื่องทางวินัย และเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ตร. หาก ตร. เห็นชอบ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ จะใช้สิทธิยื่นคำขอให้มีการพิจารณาคำสั่งทางปกครองใหม่ ซึ่ง บช.ก. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัย และความรับผิดชอบไม่ซ้ำเรื่องเดียวกัน เหตุผลในการขอทูลเกล้าการบังคับตามคำสั่งทางปกครองรับฟังไม่ได้ และให้ บก.ปคบ. ดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์และทรัพย์สินของ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ต่อไป (เอกสาร ๗ - ๘)

๑.๕ บช.ก. มีคำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๔ ลง ๑๖ ก.พ.๖๔ แต่งตั้งเจ้าพนักงานสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด และอายัดทรัพย์สินของ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ (เอกสาร ๙)

๑.๖ บช.ก. มีหนังสือ ที่ ศช ๐๐๒๖.๑๗๑/๒๘๘๕ ลง ๒๔ พ.ค.๖๔ ถึงกรมบัญชีกลาง ขอให้พิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองราย พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ใหม่ เนื่องจากมีการอ้างพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๔ (๑) (เอกสาร ๑๐)

๑.๗ บช.ก. มีคำสั่งที่ ๑๗๘/๒๕๖๔ ลง ๑๔ ก.ย.๖๔ ยกเลิกคำสั่งเดิม และแต่งตั้งเจ้าพนักงานสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด และอายัดทรัพย์สินของ พ.ต.อ. \_\_\_\_\_ ใหม่ เนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองตามคำสั่งเดิม ไม่ได้ผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือดำเนินการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ความเห็นชอบ จึงไม่สามารถเป็น /เจ้าพนักงาน...

เจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ตามที่กฎกระทรวง กำหนดเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๓ ข้อ ๓ กำหนด (เอกสาร ๑๑)

๒. ข้อเท็จจริง

บข.ก. มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๖.๑๗๑/๖๕๕๔ ลง ๑ พ.ย.๖๔ หารือการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง มาย้ง ตร. เนื่องจากคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองตามข้อ ๑.๗ มีข้าราชการตำรวจเพียงรายเดียวที่ผ่านการอบรม ประกอบกับปัจจุบัน พล.ต.███ ได้รับพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่ง ผบก.พท.๑ และยังไม่มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับคดี จึงขอหารือในประเด็น ดังนี้

๒.๑ การแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ตามกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๒ ข้อ ๓ กำหนดให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาซึ่งผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเห็นชอบ เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง เพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ดังนั้น หากข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับกรแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง แต่ไม่ได้รับการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี จะมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง รวมถึงการบังคับคดี หรือไม่ อย่างไร และมีขั้นตอนในการปฏิบัติอย่างไร

๒.๒ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินอันเป็นการบังคับกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗/๗, ๖๗/๑๐, ๖๗/๑๑ และ ๖๗/๑๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง กำหนดเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ.๒๕๖๒ ให้ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง สืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง หากแต่ผู้อยู่ในบังคับทางปกครองนั้น ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่น สามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด เป็นผู้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไป ได้หรือไม่ อย่างไร

๒.๓ การขอให้พิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองใหม่ โดยอ้างพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๕ (๑) ซึ่งขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลางนั้น จะส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ต้องรอผลการพิจารณาของกรมบัญชีกลางหรือไม่ (เอกสาร ๑๒)

๓. ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๒

มาตรา ๖๓/๒ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้หยุดการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

มาตรา ๖๓/๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาด เพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินต่อไป

เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๓/๑๐ เพื่อประโยชน์ในการบังคับทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองมีอำนาจ

(๑) มีหนังสือสอบถามสถาบันการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์เครดิตยูเนียน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมที่ดิน กรมการขนส่งทางบก กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมทรัพย์สินที่มีทะเบียนเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง

(๒) มีหนังสือขอให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระวังการจดทะเบียนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวเท่าที่จำเป็นเนื่องจากมีเหตุขัดข้องที่ทำให้ไม่อาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินได้ทันที และเมื่อเหตุขัดข้องสิ้นสุดลงให้แจ้งยกเลิกหนังสือดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการระงับการจดทะเบียนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หน่วยงานตาม (๑) ที่ให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการดำเนินการตาม (๑) ให้ถือว่าไม่เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และกฎหมายอื่น

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้นั้นมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๓/๑๑ ในการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง หน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งให้ชำระเงินอาจร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการสืบหาทรัพย์สินแทนได้ โดยให้หน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจตามมาตรา ๖๓/๑๐ ด้วย

มาตรา ๖๓/๑๒ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดเรื่องใดไว้ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓.๒ กฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒



ข้อ ๑ การออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองสำหรับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินให้เป็นอำนาจเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ ในกรณีที่รัฐมนตรี หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑ เป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน ให้รัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

ข้อ ๓ ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาซึ่งผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ความเห็นชอบ เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง เพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ในการดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองสำหรับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินแต่ละคำสั่ง ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานบังคับทางปกครองหนึ่งคนหรือหลายคนร่วมเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองก็ได้

ในกรณีที่มีการมอบหมายเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองตามวรรคสองเพียงหนึ่งคน บุคคลดังกล่าวต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ แต่กรณีที่มีการมอบหมายเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองหลายคน ในการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินต้องมีเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองอย่างน้อยหนึ่งคน สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีทางนิติศาสตร์

๓.๓ ระเบียบ ก.ต.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ หมวด ๖ (ประกอบแนวทางปฏิบัติ ส่วนที่ ๘ ด้านทางคดี) เรื่อง การดำเนินการทางปกครอง กำหนดให้ ผบ.ช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าแต่ละ บช. มีอำนาจพิจารณาดำเนินการตาม พ.ร.บ.ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และกฎกระทรวงที่ออกตามความใน พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ทุกฉบับในฐานะผู้แต่งตั้ง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแทน ผบ.ตร.

๓.๔ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๐.๗/ว ๑๐๗ ลง ๔ ต.ค.๕๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการบังคับคดี และสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๕๖ ลง ๑๖ มี.ค.๕๔ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติในการบังคับคดีและสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

๔. ข้อพิจารณา

คพ. พิจารณาข้อหารือของ บช.ก. แยกเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๔.๑ กรณีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง หากข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง แต่ไม่ได้รับการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี จะมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง รวมถึงการบังคับคดี หรือไม่ อย่างไร และมีขั้นตอนในการปฏิบัติอย่างไร นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า การแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง ข้อ ๓.๒ ที่กำหนดให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้คำสั่งใหม่ทดแทน เป็นผู้มีอำนาจ /แต่งตั้ง...

แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดี หรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ความเห็นชอบเป็นเจ้าของพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ดังนั้น ข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้ ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎกระทรวงกำหนดเท่านั้น ผู้ที่ไม่ผ่านการอบรมไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้

ส่วนการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับทางปกครอง กฎหมายข้อ ๓.๑ มาตรา ๖๓/๑๐ และ ๖๓/๑๑ กำหนดให้ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองมีอำนาจส่งหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมทรัพย์สินที่มีทะเบียนเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง หรือมีหนังสือขอให้นายทะเบียนระงับการจดทะเบียนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวเท่าที่จำเป็นได้ หรือร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการสืบหาทรัพย์สินแทนได้ ดังนั้น ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองจึงมีอำนาจที่จะดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองได้เอง โดยผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ข้อ ๓.๔ หรืออาจร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการสืบหาทรัพย์สินแทน เมื่อสืบพบหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองแล้ว จึงมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง (ผู้ผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีหรือการบังคับทางปกครอง) เพื่อดำเนินการในชั้นตอนยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นต่อไป โดยกรออกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อดำเนินการสืบหาทรัพย์สิน กับคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึด อายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง ควรแยกเป็นสองคำสั่ง และมีการระบุอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานให้ชัดเจนว่ามีอำนาจในการสืบหาหลักทรัพย์ หรือมีอำนาจในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน

๔.๒ กรณีผู้อยู่ในบังคับทางปกครอง ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่น สามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด เป็นผู้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า พล.ต.ต. [ ] ได้รับการแต่งตั้งจาก รอง ผบก.ปคบ. มาเป็น ผบก.ทพ.๑ เป็นการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ใน บช. อื่น ผช.ก. ไม่สามารถส่งเรื่องไปให้ต้นสังกัดใหม่ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับ พล.ต.ต. [ ] ได้ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองต้องเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๖๓/๒ และมาตรา ๖๓/๑๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๔

๔.๓ กรณีขอให้พิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองใหม่ โดยอ้างพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ซึ่งขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลาง จะส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ต้องรอผลการพิจารณาของกรมบัญชีกลางหรือไม่ นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้มีการขอให้กรมบัญชีกลางพิจารณาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองใหม่ ก็ไม่ส่งผลต่อการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง บช.ก. สามารถดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปได้ ไม่จำเป็นต้องรอผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลาง และเนื่องจาก บช.ก. มีคำสั่งให้ ทูลเกล้าฯ การบังคับทางปกครองตามคำขอของ พล.ต.ต. [ ] ดังนั้น บช.ก. จึงต้องดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของ พล.ต.ต. [ ] ต่อไป หากต่อมาพบทรัพย์สินที่ต้องยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดแล้ว บช.ก. ยังมีได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลางให้มีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองไปให้

/กรมบัญชีกลาง...

กรมบัญชีกลางทราบเพื่อขอทราบแนวทางการดำเนินงานต่อไป

อนึ่ง เนื่องจาก มาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ สิ้นผล  
บังคับใช้ ขึ้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินจึงต้องบังคับตาม  
มาตรา ๖๓/๑๒ ที่ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กรณีที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดเรื่องใดไว้ให้นำ  
บทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวง  
ตามความในมาตราดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นกรณีที่กฎกระทรวงไม่ได้กำหนดขึ้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด  
การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน จึงต้องนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้  
บังคับโดยอนุโลม และตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึด หรืออายัด และ  
ขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มีเนื้อหาสาระ  
เป็นการอนุโลมบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับกฎกระทรวงบังคับทางปกครอง  
ตร. จึงสามารถนำระเบียบดังกล่าวมาใช้ปฏิบัติได้ในกรณีที่ไม่มีกฎกระทรวงและระเบียบ ตร. ในเรื่องดังกล่าว  
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามนัยบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการ  
ทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๓๒๒/๒๕๖๓ เรื่อง การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน : กรณี  
ผู้ต้องชำระเงินเสียชีวิต, อำนาจในการสืบหาทรัพย์สิน ระยะเวลาในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน การมีคำสั่งให้ใช้  
มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ขึ้นตอนและวิธีปฏิบัติในการยึด  
การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

๕. ข้อเสนอ


ในชั้นนี้เห็นควรนำเรียน ผู้ช่วย ผบ.ตร. (กม ๒) ดังนี้

๕.๑ แจกผลการพิจารณาตาม ข้อ ๕ ให้ บช.ก. ทราบ

๕.๒ ให้ คพ. แจกเวียนหนังสือตอบข้อหารือตามข้อ ๕.๑ ให้ บช. ที่ใช้อำนาจตามระเบียบ  
ก.ต.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจ  
แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ ที่ดำเนินการแทน ตร. ทราบ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเรื่องการใช้มาตรการบังคับ  
ทางปกครอง

หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในร่างหนังสือตามข้อ ๕.๑ ที่แนบมาพร้อมนี้ และสั่งการ  
ตามข้อ ๕.๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

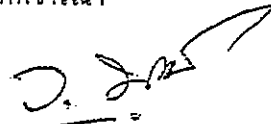
พ.ต.อ.   
( เกรียงศักดิ์ ชุตินฺถ์ )  
รอง ผบ.ก.๑ พรท.ผบ.ก.คพ.


เรียน ผู้ช่วย ผบ.ตร. (กม ๒)

- เห็นควรดำเนินการตามความเห็นของ คพ. ข้อ ๕  
และลงนามตามเสนอ

- เห็นชอบ  
- ลงนามแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ต.   
(วิชรินทร์ บุญคง)  
รอง ผบ.ช.๑ พรท.ผบ.ช.กมล.  
๒๕ ก.พ. ๖๕

พล.ต.ต.   
(สมพงษ์ สิงตวณิช)  
ผู้ช่วย ผบ.ตร. พรท.ผบ.ตร.  
มี.ค. ๒๕๖๕

